

**ΟΔΗΓΙΑ 2014/17/ΕΕ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 4ης Φεβρουαρίου 2014 σχετικά με τις συμβάσεις πίστωσης
για καταναλωτές για ακίνητα που προορίζονται για κατοικία και την
τροποποίηση των οδηγιών 2008/48/ΕΚ και 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ)
αριθ. 1093/2010**

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

ΣΚΟΠΟΣ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ, ΟΡΙΣΜΟΙ & ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 1

(Άρθρο 1 της Οδηγίας)

Σκοπός

Σκοπός του παρόντος νόμου είναι η μεταφορά στο ελληνικό δίκαιο της Οδηγίας 2014/17/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4^{ης} Φεβρουαρίου 2014 σχετικά με τις συμβάσεις πίστωσης για καταναλωτές για ακίνητα που προορίζονται για κατοικία και την τροποποίηση των οδηγιών 2008/48/ΕΚ και 2013/36/ΕΕ, και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ.1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 60).

Άρθρο 2

(Άρθρο 3 της Οδηγίας)

Πεδίο εφαρμογής

1.Ο παρών νόμος εφαρμόζεται:

- α) σε συμβάσεις πίστωσης που εξασφαλίζονται με εμπράγματα εξασφάλιση επί ακινήτου που προορίζεται για κατοικία, και
- β) σε συμβάσεις πίστωσης, σκοπός των οποίων είναι η απόκτηση ή η διατήρηση δικαιωμάτων κυριότητας επί εγγείου ιδιοκτησίας ή επί υπάρχοντος ή υπό κατασκευή κτιρίου.

2.Ο παρών νόμος δεν εφαρμόζεται σε:

- α) συμβάσεις πίστωσης αποδέσμευσης περιθωρίου αξίας (equity release credit agreements) όπου ο πιστωτικός φορέας:

αα) χορηγεί την πίστωση με εφάπαξ ποσό, σε τακτικές δόσεις ή με άλλη μορφή, και ως αντάλλαγμα εισπράττει ένα ποσό από το τίμημα της μελλοντικής πώλησης ενός ακινήτου που προορίζεται για κατοικία ή αποκτά ένα δικαίωμα επί ακινήτου που προορίζεται για κατοικία, και

ββ) δεν απαιτεί αποπληρωμή της πίστωσης έως ότου συμβούν ένα ή περισσότερα προκαθορισμένα γεγονότα στη ζωή του καταναλωτή, όπως αυτά μπορεί να ορίζονται από την αρμόδια αρχή, εκτός εάν υπάρξει παραβίαση από τον καταναλωτή των συμβατικών υποχρεώσεων του που παρέχει το δικαίωμα στον πιστωτικό φορέα να καταγγείλει τη σύμβαση πίστωσης,

β) συμβάσεις πίστωσης με τις οποίες η πίστωση χορηγείται από εργοδότη στους εργαζομένους του ως δευτερεύουσα δραστηριότητα, άτοκα ή με Συνολικό Ετήσιο Πραγματικό Ποσοστό Επιβάρυνσης (ΣΕΠΠΕ) χαμηλότερο από εκείνα που επικρατούν στην αγορά και τα οποία δεν προσφέρονται γενικά στο κοινό,

γ) συμβάσεις πίστωσης όπου η πίστωση χορηγείται άτοκα και χωρίς άλλες επιβαρύνσεις εκτός από εκείνες που έχουν σκοπό την ανάκτηση του κόστους που συνδέεται άμεσα με την εξασφάλιση της πίστωσης,

δ) συμβάσεις πίστωσης υπό μορφή δυνατότητας υπερανάλιψης και στις οποίες η πίστωση πρέπει να εξοφληθεί εντός ενός μηνός,

ε) συμβάσεις πίστωσης που είναι αποτέλεσμα διακανονισμού ο οποίος επιτεύχθηκε ενώπιον δικαστηρίου ή άλλης δημόσιας αρχής,

στ) συμβάσεις πίστωσης που αφορούν την προθεσμιακή εξόφληση υπάρχουσας οφειλής, χωρίς επιβαρύνσεις, οι οποίες δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 περίπτωση α).

3. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών δύνανται να εξαιρεθούν από την εφαρμογή του συνόλου ή μέρους των διατάξεων συμβάσεις πίστωσης που σχετίζονται με πιστώσεις χορηγούμενες σε περιορισμένο κοινό δυνάμει νομοθετικών διατάξεων για σκοπούς κοινής ωφελείας, είτε άτοκα είτε με επιτόκιο χορηγήσεων χαμηλότερο από αυτό που επικρατεί στην αγορά είτε με άλλους όρους, οι οποίοι είναι ευνοϊκότεροι για τον καταναλωτή από αυτούς που επικρατούν στην αγορά και με επιτόκιο χορηγήσεως που δεν μπορεί να υπερβαίνει αυτό που επικρατεί στην αγορά, καθορίζοντας τις δέουσες απαιτήσεις πληροφόρησης.

Άρθρο 3

(Άρθρο 4 της Οδηγίας)

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «Καταναλωτής»: κάθε φυσικό πρόσωπο, το οποίο με τις δικαιοπραξίες που καλύπτει ο παρών νόμος επιδιώκει σκοπούς που δεν σχετίζονται με την εμπορική, επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητά του.

2) «Πιστωτικός φορέας»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που χορηγεί ή υπόσχεται να χορηγήσει πίστωση η οποία εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2 στο πλαίσιο της εμπορικής, επιχειρηματικής ή επαγγελματικής του δραστηριότητας.

3) «Σύμβαση πίστωσης»: σύμβαση δυνάμει της οποίας πιστωτικός φορέας χορηγεί ή υπόσχεται να χορηγήσει σε καταναλωτή πίστωση κατά την έννοια του άρθρου 2, υπό μορφή προθεσμιακής καταβολής, δανείου ή οποιασδήποτε άλλης παρόμοιας χρηματοδοτικής διευκόλυνσης.

4) «Συμπληρωματική υπηρεσία»: υπηρεσία που προσφέρεται στον καταναλωτή σε συνδυασμό με τη σύμβαση πίστωσης.

5) «Μεσίτης πιστώσεων»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο, δεν ενεργεί ως πιστωτικός φορέας ή συμβολαιογράφος ούτε συστήνει απλώς, άμεσα ή έμμεσα, στον καταναλωτή έναν πιστωτικό φορέα ή μεσίτη πιστώσεων και το οποίο, στο πλαίσιο της εμπορικής, επιχειρηματικής ή επαγγελματικής του δραστηριότητας, έναντι οποιουδήποτε συμφωνηθέντος οικονομικού ανταλλάγματος (συμπεριλαμβανομένης της χρηματικής αμοιβής) προβαίνει σε μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες δραστηριότητες πιστωτικής διαμεσολάβησης:

α) παρουσιάζει ή προσφέρει συμβάσεις πίστωσης στους καταναλωτές,

β) συνδράμει τους καταναλωτές αναλαμβάνοντας προπαρασκευαστικές εργασίες ή άλλες προσυμβατικές διοικητικές διαδικασίες για τη σύναψη συμβάσεων πίστωσης διαφορετικές από αυτές της περίπτωσης α) ή

- γ) συνάπτει συμβάσεις πίστωσης με τους καταναλωτές εξ ονόματος του πιστωτικού φορέα.
- 6) «Όμιλος»: η μητρική επιχείρηση πιστωτικού φορέα και οι θυγατρικές της που υποβάλουν ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4308/2014 (Α' 251).
- 7) «Συνδεδεμένος μεσίτης πιστώσεων»: κάθε μεσίτης πιστώσεων που ενεργεί εξ ονόματος και υπό την πλήρη και άνευ όρων ευθύνη:
- α) ενός μόνον πιστωτικού φορέα ή
- β) ενός μόνον ομίλου.
- 8) «Πιστωτικό ίδρυμα»: πιστωτικό ίδρυμα κατά την έννοια της περίπτωσης 1 της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν.4261/2014.
- 9) «Μη πιστωτικό ίδρυμα»: κάθε πιστωτικός φορέας που δεν εμπίπτει στον ορισμό του πιστωτικού ιδρύματος.
- 10) «Προσωπικό»:
- α) κάθε φυσικό πρόσωπο το οποίο εργάζεται για τον πιστωτικό φορέα ή τον μεσίτη πιστώσεων, απασχολείται άμεσα σε δραστηριότητες που καλύπτονται από τον παρόντα νόμο και το οποίο επικοινωνεί με τους καταναλωτές κατά την άσκηση δραστηριοτήτων που καλύπτονται από τον παρόντα νόμο,
- β) κάθε φυσικό πρόσωπο που διευθύνει ή εποπτεύει άμεσα τα φυσικά πρόσωπα που αναφέρονται στην περίπτωση α).
- 11) «Συνολικό ποσό της πίστωσης»: το ανώτατο όριο ή το σύνολο των ποσών που καθίστανται διαθέσιμα βάσει της σύμβασης πίστωσης.
- 12) «Συνολικό κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή»: το σύνολο των επιβαρύνσεων, όπως ορίζεται στην παράγραφο ζ του άρθρου 3 της ΚΥΑ ΖΙ-699/2010 (Β' 917), συμπεριλαμβανομένου του κόστους αποτίμησης ακίνητης περιουσίας όταν η εν λόγω αποτίμηση είναι απαραίτητη για τη χορήγηση της πίστωσης, αλλά εξαιρουμένων των φόρων μεταβίβασης, των συμβολαιογραφικών εξόδων και των εξόδων παραστάσεως, μεταγραφής ή/και καταχώρισης της εμπράγματης εξασφάλισης ή της μεταβίβασης της κυριότητας της ακίνητης περιουσίας.
Εξαιρούνται επίσης τυχόν επιβαρύνσεις που καταβάλλονται από τον καταναλωτή σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τις δεσμεύσεις που καθορίζονται στη σύμβαση πίστωσης.
- 13) «Συνολικό ποσό πληρωτέο από τον καταναλωτή»: το άθροισμα του συνολικού ύψους της πίστωσης και του συνολικού κόστους αυτής για τον καταναλωτή.
- 14) «Συνολικό Ετήσιο Πραγματικό Ποσοστό Επιβάρυνσης (ΣΕΠΠΕ)»: το συνολικό κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή, που εκφράζεται ως ετήσιο ποσοστό του συνολικού ποσού της πίστωσης, συμπεριλαμβανομένου, κατά περίπτωση, του κόστους που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 16 και ισούται, σε ετήσια βάση, με την τρέχουσα αξία του συνόλου των μελλοντικών ή τρεχουσών υποχρεώσεων (αναλήψεων, εξοφλήσεων και επιβαρύνσεων) που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ του πιστωτικού φορέα και του καταναλωτή.
- 15) «Επιτόκιο χορηγήσεων»: το επιτόκιο εκφραζόμενο ως σταθερό ή κυμαινόμενο ποσοστό, το οποίο εφαρμόζεται σε ετήσια βάση στο ποσό της πίστωσης.
- 16) «Αξιολόγηση πιστοληπτικής ικανότητας»: η αξιολόγηση της προοπτικής να εκπληρωθούν οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση πίστωσης.

17) «Σταθερό μέσο»: κάθε μέσο που επιτρέπει στον καταναλωτή να αποθηκεύει πληροφορίες απευθυνόμενες προσωπικά σε αυτόν, κατά τρόπο προσπελάσιμο για μελλοντική αναδρομή επί χρονικό διάστημα επαρκές για τους σκοπούς που εξυπηρετούν οι παρεχόμενες πληροφορίες και το οποίο επιτρέπει την ακριβή αναπαραγωγή των αποθηκευμένων πληροφοριών.

18) «Κράτος μέλος καταγωγής»:

α) αν ο πιστωτικός φορέας ή ο μεσίτης πιστώσεων είναι φυσικό πρόσωπο, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η κεντρική του διοίκηση,

β) αν ο πιστωτικός φορέας ή ο μεσίτης πιστώσεων είναι νομικό πρόσωπο, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η καταστατική του έδρα ή, αν δεν έχει καταστατική έδρα σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η κεντρική του διοίκηση.

19) «Κράτος μέλος υποδοχής»: το κράτος μέλος, εκτός από το κράτος μέλος καταγωγής, στο οποίο έχει υποκατάστημα ή παρέχει υπηρεσίες ο πιστωτικός φορέας ή ο μεσίτης πιστώσεων.

20) «Συμβουλευτικές υπηρεσίες»: η παροχή προσωπικών συστάσεων σε καταναλωτή, σε σχέση με μία ή περισσότερες συναλλαγές που συνδέονται με συμβάσεις πίστωσης και η οποία αποτελεί ξεχωριστή δραστηριότητα από τη χορήγηση της πίστωσης και από τις δραστηριότητες του μεσίτη πιστώσεων που καθορίζονται στην παράγραφο 5).

21) «Αρμόδια αρχή»: η αρχή, όπως κατά περίπτωση ορίζεται στο άρθρο 4.

22) «Ενδιάμεσο δάνειο»: σύμβαση πίστωσης που είτε δεν έχει σταθερή διάρκεια είτε πρέπει να εξοφληθεί εντός δωδεκαμήνου, η οποία χρησιμοποιείται από τον καταναλωτή ως προσωρινή λύση χρηματοδότησης κατά τη μετάβαση σε μια άλλη χρηματοδοτική ρύθμιση για το ακίνητο.

23) «Υποχρέωση ή εγγύηση υπό αίρεση»: σύμβαση πίστωσης που ισχύει ως εγγύηση για άλλη ξεχωριστή αλλά συμπληρωματική συναλλαγή και όπου το εγγυημένο κεφάλαιο έναντι ακινήτου αναλαμβάνεται μόνο σε περίπτωση επέλευσης γεγονότος ή γεγονότων που καθορίζονται στη σύμβαση.

24) «Συμμετοχικό στεγαστικό δάνειο (shared equity)»: σύμβαση πίστωσης όπου το αποπληρωτέο κεφάλαιο βασίζεται σε συμβατικά καθορισμένο ποσοστό της αξίας του ακινήτου κατά τον χρόνο αποπληρωμής ή αποπληρωμών του κεφαλαίου.

25) «Πρακτική δέσμευσης»: η προσφορά ή η πώληση σύμβασης πίστωσης συνοδευόμενης με άλλα ξεχωριστά χρηματοπιστωτικά προϊόντα ή υπηρεσίες όταν η σύμβαση πίστωσης δεν διατίθεται χωριστά στον καταναλωτή.

26) «Πρακτική ομαδοποίησης»: η προσφορά ή η πώληση μιας σύμβασης πίστωσης συνοδευόμενης με άλλα ξεχωριστά χρηματοπιστωτικά προϊόντα ή υπηρεσίες, όταν η σύμβαση πίστωσης διατίθεται και χωριστά στον καταναλωτή αλλά όχι κατ' ανάγκη με τους ίδιους όρους ή προϋποθέσεις όπως όταν προσφέρεται ομαδοποιημένη με τις συμπληρωματικές υπηρεσίες.

27) «Δάνειο σε ξένο νόμισμα»: σύμβαση πίστωσης όπου η πίστωση:

α) εκφράζεται σε νόμισμα διαφορετικό από το νόμισμα στο οποίο ο καταναλωτής λαμβάνει το εισόδημά του ή διατηρεί τα περιουσιακά στοιχεία από τα οποία πρόκειται να εξοφληθεί η πίστωση ή

β) εκφράζεται σε νόμισμα διαφορετικό από το νόμισμα του κράτους μέλους κατοικίας του καταναλωτή.

Άρθρο 4
(Άρθρο 5 της Οδηγίας)
Αρμόδιες Αρχές

1. Για την εφαρμογή των άρθρων 5, 9, 10, του 2^ο εδαφίου της παραγράφου 6 του άρθρου 21, καθώς και του άρθρου 38 αρμόδιο είναι το Υπουργείο Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού. Επί των λοιπών άρθρων αρμόδια αρχή ορίζεται η Τράπεζα της Ελλάδος.
2. Η Τράπεζα της Ελλάδος είναι επίσης αρμόδια για την σύναψη του μνημονίου συνεργασίας το οποίο προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 35.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β
ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΗ

Άρθρο 5
(Άρθρο 6 της Οδηγίας)

Χρηματοοικονομική διαπαιδαγώγηση των καταναλωτών

Η Γενική Γραμματεία Εμπορίου και Προστασίας Καταναλωτή, στο πλαίσιο των θεσμοθετημένων αρμοδιοτήτων της για την ενημέρωση και εκπαίδευση του καταναλωτή, συνεργάζεται με την Τράπεζα της Ελλάδος, το Συνήγορο του Καταναλωτή, τις ενώσεις των πιστωτικών φορέων, τις πιστοποιημένες, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, ενώσεις καταναλωτών, το Μεσολαβητή Τραπεζικών Επενδυτικών Υπηρεσιών και κάθε άλλο εμπλεκόμενο φορέα για:

- α) την εκπαίδευση των καταναλωτών σε ό,τι αφορά τον υπεύθυνο δανεισμό και τη διαχείριση χρέους, ιδίως σχετικά με τις συμβάσεις ενυπόθηκης πίστωσης, και
- β) την παροχή σαφών και γενικών πληροφοριών σχετικά με τη διαδικασία χορήγησης πίστωσης με σκοπό την καθοδήγηση των καταναλωτών, ιδίως όσων λαμβάνουν ενυπόθηκη πίστη για πρώτη φορά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ
ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΚΑΙ
ΜΕΣΙΤΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ

Άρθρο 6
(Άρθρο 7 της Οδηγίας)

Υποχρεώσεις επαγγελματικής συμπεριφοράς κατά την παροχή πιστώσεων σε καταναλωτές

1. Όταν ο πιστωτικός φορέας ή ο μεσίτης πιστώσεων, σχεδιάζει πιστωτικά προϊόντα ή χορηγεί πίστωση ή ασκεί δραστηριότητα πιστωτικής διαμεσολάβησης κατά την έννοια της παραγράφου 5 του άρθρου 3 ή παρέχει συμβουλευτικές υπηρεσίες σχετικά με πίστωση ή κατά περίπτωση, παρέχει συμπληρωματικές υπηρεσίες σε καταναλωτές ή όταν εκτελεί σύμβαση πίστωσης, ενεργεί με εντιμότητα, δικαιοσύνη, διαφάνεια και επαγγελματισμό, λαμβάνοντας υπόψη τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των καταναλωτών. Σε ό,τι αφορά τη χορήγηση πίστωσης, την άσκηση πιστωτικής διαμεσολάβησης ή την παροχή συμβουλευτικών ή, κατά περίπτωση, συμπληρωματικών υπηρεσιών σχετικά με πίστωση, οι εν λόγω δραστηριότητες βασίζονται σε πληροφορίες σχετικά με τις συνθήκες υπό τις οποίες βρίσκεται ο

καταναλωτής και οποιαδήποτε ειδική απαίτηση έχει γνωστοποιήσει, καθώς και σε εύλογες παραδοχές σχετικά με κινδύνους αναφορικά με την κατάσταση του καταναλωτή κατά τη διάρκεια της σύμβασης πίστωσης. Σε ό,τι αφορά στην παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών, η δραστηριότητα βασίζεται επιπροσθέτως σε πληροφορίες που ζητούνται δυνάμει της περίπτωσης α) της παραγράφου 3 του άρθρου 21.

2. Ο τρόπος με τον οποίο οι πιστωτικοί φορείς αμείβουν το προσωπικό τους και τους μεσίτες πιστώσεων, καθώς και ο τρόπος με τον οποίο οι μεσίτες πιστώσεων αμείβουν το προσωπικό τους, δεν πρέπει να παραβιάζει τη συμμόρφωσή τους προς τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1.

3. Οι πιστωτικοί φορείς, κατά τον καθορισμό και την εφαρμογή των πολιτικών αμοιβών για το προσωπικό που είναι υπεύθυνο για την αξιολόγηση πιστοληπτικής ικανότητας, συμμορφώνονται προς τις ακόλουθες αρχές κατά τρόπο και στον βαθμό που συνάδει στο μέγεθός τους, την εσωτερική τους οργάνωση και τη φύση, το εύρος και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων τους:

α) Η πολιτική αμοιβών είναι συνεπής προς την ορθή και αποτελεσματική διαχείριση κινδύνων και προάγει αυτήν και δεν ενθαρρύνει την ανάληψη κινδύνων, που υπερβαίνουν το επίπεδο αποδεκτών κινδύνων εκ μέρους του πιστωτικού φορέα.

β) Η πολιτική αμοιβών είναι σύμφωνη με την επιχειρηματική στρατηγική, τους στόχους, τις αξίες και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα του πιστωτικού φορέα και ενσωματώνει μέτρα για την αποφυγή συγκρούσεων συμφερόντων, προβλέποντας ιδίως ότι η αμοιβή δεν συναρτάται με τον αριθμό ή το ποσοστό των αιτήσεων που γίνονται δεκτές.

4. Όταν οι πιστωτικοί φορείς ή οι μεσίτες πιστώσεων παρέχουν συμβουλευτικές υπηρεσίες, η διάρθρωση των αμοιβών του εμπλεκόμενου προσωπικού δεν πρέπει να παραβιάζει την ικανότητά του να ενεργεί προς το βέλτιστο συμφέρον του καταναλωτή και ιδίως δεν πρέπει να συναρτάται με τους στόχους πωλήσεων.

5. Η αρμόδια αρχή δύναται να θεσπίζει κανόνες, οι οποίοι αποσκοπούν στην εξειδίκευση των διατάξεων του άρθρου αυτού, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας απαγόρευσης συγκεκριμένου τύπου διάρθρωσης αμοιβών ή μορφών οικονομικού ανταλλάγματος.

Άρθρο 7

(Άρθρο 8 της Οδηγίας)

Υποχρέωση δωρεάν παροχής πληροφοριών στους καταναλωτές

Η πληροφόρηση που παρέχεται στον καταναλωτή σε συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις των διατάξεων των άρθρων 12 έως 15 καθώς και των άρθρων 22 και 26 παρέχεται δωρεάν.

Άρθρο 8

(Άρθρο 9 της Οδηγίας)

Απαιτήσεις γνώσεων και επάρκειας του προσωπικού

1. Οι πιστωτικοί φορείς και οι μεσίτες πιστώσεων εξασφαλίζουν ότι το προσωπικό τους διαθέτει κατάλληλο και επικαιροποιημένο επίπεδο γνώσεων και επάρκειας αναφορικά με το σχεδιασμό, την προσφορά ή τη χορήγηση πίστωσης, την άσκηση δραστηριοτήτων πιστωτικής διαμεσολάβησης που προβλέπονται στην παράγραφο 5 του άρθρου 3 ή την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών. Σε περίπτωση που η

συμφωνία χορήγησης πίστωσης περιλαμβάνει συμπληρωματική υπηρεσία, απαιτούνται κατάλληλες γνώσεις και επάρκεια σχετικά με την εν λόγω συμπληρωματική υπηρεσία.

2.α) Στην περίπτωση παροχής από πιστωτικό φορέα ή μεσίτη πιστώσεων υπηρεσιών στην Ελλάδα, μέσω εγκατάστασης υποκαταστήματος, για το προσωπικό του υποκαταστήματος εφαρμόζονται οι κατ' ελάχιστον προβλεπόμενες, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 1 και 5 και των κατ' εξουσιοδότηση αυτών εκδιδόμενων αποφάσεων, απαιτήσεις γνώσεων και επάρκειας.

β) Στην περίπτωση παροχής από πιστωτικό φορέα ή μεσίτη πιστώσεων υπηρεσιών στην Ελλάδα χωρίς εγκατάσταση υποκαταστήματος, εφαρμόζονται οι αντίστοιχες κατ' ελάχιστον προβλεπόμενες απαιτήσεις που θεσπίζονται από το κράτος μέλος καταγωγής, εκτός εάν με την απόφαση της παραγράφου 5 της αρμόδιας αρχής ορίζεται διαφορετικά.

3. Η αρμόδια αρχή παρακολουθεί τη συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις διατάξεις του άρθρου αυτού, δυνάμενη να απαιτεί την παροχή από τους πιστωτικούς φορείς και τους μεσίτες πιστώσεων των στοιχείων και πληροφοριών που κρίνονται αναγκαία για την άσκηση των εποπτικών της καθηκόντων.

4. Για την αποτελεσματική εποπτεία των πιστωτικών φορέων και των μεσιτών πιστώσεων που εδρεύουν σε άλλα κράτη μέλη και παρέχουν υπηρεσίες στην Ελλάδα χωρίς εγκατάσταση υποκαταστήματος, η αρμόδια αρχή συνεργάζεται στενά με τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών με σκοπό την αποτελεσματική εποπτεία και τη διασφάλιση της εφαρμογής των κατ' ελάχιστον προβλεπόμενων απαιτήσεων γνώσεων και επάρκειας. Προς το σκοπό αυτόν, η αρμόδια αρχή δύναται να αναθέτει καθήκοντα και αρμοδιότητες σε άλλες αρμόδιες αρχές ή να αναλαμβάνει καθήκοντα και αρμοδιότητες που της ανατίθενται από άλλες αρμόδιες αρχές.

5. Με απόφαση της αρμόδιας αρχής ορίζονται οι κατ' ελάχιστον προβλεπόμενες απαιτήσεις γνώσεων και επάρκειας για το προσωπικό των πιστωτικών φορέων και των μεσιτών πιστώσεων, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια, σύμφωνα και με το παράρτημα ΙΙΙ της Οδηγίας 2014/17/ΕΕ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΝΤΑΙ ΤΗΣ ΣΥΝΑΨΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΠΙΣΤΩΣΗΣ

Άρθρο 9

(Άρθρο 10 της Οδηγίας)

Γενικές διατάξεις για τη διαφήμιση και την εμπορική προώθηση

Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 9 έως 9θ του ν. 2251/94 «περί προστασίας καταναλωτή» (ΦΕΚ Α' 191), οι διαφημιστικές και εμπορικές ανακοινώσεις σχετικά με συμβάσεις πίστωσης δεν πρέπει να είναι αθέμιτες, ασαφείς και παραπλανητικές. Ειδικότερα, απαγορεύονται οι διατυπώσεις που ενδέχεται να δημιουργήσουν ψευδείς προσδοκίες στον καταναλωτή όσον αφορά στη διαθεσιμότητα ή το κόστος της πίστωσης.

Άρθρο 10

(Άρθρο 11 της Οδηγίας)

Τυποποιημένες πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται στη διαφήμιση

1. Κάθε διαφήμιση σχετικά με συμβάσεις πίστωσης, η οποία αναφέρει επιτόκιο ή τυχόν αριθμητικά στοιχεία που αφορούν στο κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή, πρέπει να περιλαμβάνει τις ακόλουθες τυποποιημένες πληροφορίες, οι οποίες προσδιορίζουν κατά τρόπο σαφή, συνοπτικό και ευδιάκριτο:

α) την ταυτότητα του πιστωτικού φορέα ή, κατά περίπτωση, του μεσίτη πιστώσεων,
β) ανάλογα με την περίπτωση, ότι η σύμβαση πίστωσης θα εξασφαλιστεί είτε με υποθήκη για ακίνητα που προορίζονται για κατοικία, είτε βάσει δικαιώματος σχετιζόμενου με ακίνητα που προορίζονται για κατοικία,

γ) το επιτόκιο χορηγήσεων, επισημαίνοντας αν πρόκειται για σταθερό ή κυμαινόμενο ή συνδυασμό και των δύο, καθώς και πληροφορίες για τυχόν επιβαρύνσεις που περιλαμβάνονται στο συνολικό κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή,

δ) το συνολικό ποσό της πίστωσης,

ε) το ΣΕΠΠΕ που αναφέρεται στη διαφήμιση με εξίσου ευδιάκριτο τρόπο όπως και οποιοδήποτε επιτόκιο,

στ) εφόσον συντρέχει περίπτωση, τη διάρκεια της σύμβασης πίστωσης, το ποσό των δόσεων, το συνολικό πληρωτέο ποσό από τον καταναλωτή, τον αριθμό των δόσεων και προειδοποίηση σχετικά με τον κίνδυνο ότι πιθανές διακυμάνσεις της συναλλαγματικής ισοτιμίας θα μπορούσαν να επηρεάσουν το ποσό που πρέπει να καταβάλει ο καταναλωτής.

ζ) συνοπτική και κατάλληλη για την περίπτωση προειδοποίηση για τους κινδύνους που σχετίζονται με τις συμβάσεις πίστωσης.

2. Οι πληροφορίες που απαριθμούνται στις περιπτώσεις γ) δ) ε) και στ) της παραγράφου 1, εκτός της τελευταίας υποπερίπτωσης της περίπτωσης στ), εξειδικεύονται με αντιπροσωπευτικό παράδειγμα το οποίο ακολουθείται σε ολόκληρη τη διαφήμιση. Η αρμόδια αρχή θεσπίζει κριτήρια για τον καθορισμό αντιπροσωπευτικού παραδείγματος.

3. Αν η χορήγηση της πίστωσης υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις που διαφημίζονται εμπεριέχει ως υποχρεωτική τη σύναψη σύμβασης που αφορά συμπληρωματική υπηρεσία και ιδίως ασφάλιση, το δε κόστος της συμπληρωματικής αυτής υπηρεσίας δεν μπορεί να καθορισθεί εκ των προτέρων, τότε η υποχρεωτική σύναψη της εν λόγω σύμβασης πρέπει να αναφέρεται κατά τρόπο σαφή, συνοπτικό και ευδιάκριτο μαζί με το ΣΕΠΠΕ.

4. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 3 πρέπει να είναι ευανάγνωστες ή να ακούγονται ευκρινώς, ανάλογα με το μέσο που χρησιμοποιείται για τη διαφήμιση.

5. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 9 έως 9θ του ν. 2251/94.

Άρθρο 11

(Άρθρο 12 της Οδηγίας)

Πρακτικές δέσμευσης και ομαδοποίησης

1. Οι πρακτικές ομαδοποίησης επιτρέπονται ενώ οι πρακτικές δέσμευσης απαγορεύονται.

2. Κατ' εξαίρεση της απαγόρευσης που θεσπίζεται στην παράγραφο 1 οι πιστωτικοί φορείς δύνανται να ζητούν από τον καταναλωτή να ανοίξει ή να τηρήσει λογαριασμό ειδικού σκοπού πληρωμών ή ταμειευτηρίου, εφόσον μοναδικός σκοπός του εν λόγω λογαριασμού είναι η συγκέντρωση κεφαλαίου για την εξόφληση ή την εξυπηρέτηση, ή τη συγχρηματοδότηση της πίστωσης ή για την παροχή πρόσθετης ασφάλειας στον πιστωτικό φορέα σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης.

3. Η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέπει δεσμευτικές πρακτικές, όταν ο πιστωτικός φορέας τεκμηριώνει έναντι αυτής ότι τα δεσμευμένα προϊόντα ή κατηγορίες προϊόντων που προσφέρονται, με όρους και προϋποθέσεις παρόμοιες μεταξύ τους, τα οποία δεν διατίθενται ξεχωριστά, έχουν ως αποτέλεσμα σαφές πλεονέκτημα για τους καταναλωτές, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τη διαθεσιμότητα και τις τιμές των σχετικών προϊόντων που προσφέρονται στην αγορά.

4. Οι πιστωτικοί φορείς δύνανται να ζητούν από τον καταναλωτή να διαθέτει ασφαλιστήριο συμβόλαιο που συνδέεται με τη σύμβαση πίστωσης. Στις περιπτώσεις αυτές ο πιστωτικός φορέας κάνει δεκτό ασφαλιστήριο συμβόλαιο από φορέα παροχής διαφορετικό από εκείνον της προτίμησής του, όταν αυτό πληροί καλύψεις τουλάχιστον αντίστοιχες με το ασφαλιστήριο συμβόλαιο που προτείνει ο πιστωτικός φορέας.

5. Η αρμόδια αρχή δύναται να εξειδικεύει περαιτέρω τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 12

(Άρθρο 13 της Οδηγίας)

Γενικές πληροφορίες

1. Οι πιστωτικοί φορείς και οι συνδεδεμένοι μεσίτες πιστώσεων, διαθέτουν, ανά πάσα στιγμή, εγγράφως ή σε άλλο σταθερό μέσο ή σε ηλεκτρονική μορφή, σαφείς και κατανοητές γενικές πληροφορίες για τις συμβάσεις πίστωσης.

Οι γενικές πληροφορίες περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα εξής:

- α) την ταυτότητα και την ταχυδρομική διεύθυνση του συντάκτη των πληροφοριών ,
- β) τους σκοπούς, για τους οποίους μπορεί να χρησιμοποιηθεί η πίστωση,
- γ) τις μορφές της εξασφάλισης, περιλαμβανομένης, κατά περίπτωση, της δυνατότητας η εξασφάλιση να ευρίσκεται σε διαφορετικό κράτος μέλος,
- δ) την πιθανή διάρκεια των συμβάσεων πίστωσης,
- ε) τα είδη του διαθέσιμου επιτοκίου χορηγήσεων, αναφέροντας αν αυτό είναι σταθερό ή κυμαινόμενο ή και τα δύο, με σύντομη περιγραφή των χαρακτηριστικών του σταθερού και του κυμαινόμενου επιτοκίου, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών επιπτώσεων για τον καταναλωτή,
- στ) όταν διατίθενται δάνεια σε ξένο νόμισμα, ένδειξη του ξένου νομίσματος ή νομισμάτων, καθώς και επεξήγηση των επιπτώσεων για τον καταναλωτή, στην περίπτωση που η πίστωση είναι εκφρασμένη σε ξένο νόμισμα,
- ζ) αντιπροσωπευτικό παράδειγμα του συνολικού ποσού της πίστωσης, του συνολικού κόστους της πίστωσης για τον καταναλωτή, του συνολικού πληρωτέου ποσού από τον καταναλωτή και του ΣΕΠΠΕ,
- η) επισήμανση των πιθανών επιπλέον εξόδων, που δεν περιλαμβάνονται στο συνολικό κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή, τα οποία συνδέονται με τη σύμβαση πίστωσης,

θ) τις διάφορες εναλλακτικές λύσεις για την αποπληρωμή της πίστωσης στον πιστωτικό φορέα, περιλαμβανομένου του αριθμού, της περιοδικότητας και του ποσού των τακτικών δόσεων αποπληρωμής,

ι) εφόσον συντρέχει περίπτωση, σαφή και συνοπτική δήλωση ότι η τήρηση των όρων και προϋποθέσεων της σύμβασης πίστωσης δεν εξασφαλίζει εξόφληση του συνολικού ποσού της πίστωσης βάσει της σύμβασης πίστωσης,

ια) περιγραφή των προϋποθέσεων που σχετίζονται άμεσα με την πρόωρη αποπληρωμή,

ιβ) κατά πόσον είναι αναγκαία η εκτίμηση του ακινήτου και, ανάλογα με την περίπτωση, ποιος είναι ο υπεύθυνος για να διασφαλίσει τη διενέργεια της εκτίμησης και εάν προκύπτει σχετικό κόστος για τον καταναλωτή,

ιγ) επισήμανση των συμπληρωματικών υπηρεσιών που οφείλει να αγοράσει ο καταναλωτής προκειμένου να του χορηγηθεί η πίστωση ή να του χορηγηθεί με τους όρους και τις προϋποθέσεις που διαφημίζονται και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, διευκρίνιση ότι οι συμπληρωματικές υπηρεσίες μπορούν να αγοραστούν από φορέα διαφορετικό του πιστωτικού φορέα, και

ιδ) γενική προειδοποίηση σχετικά με τις πιθανές συνέπειες λόγω αθέτησης των σχετικών με τη σύμβαση πίστωσης υποχρεώσεων.

2. Η αρμόδια αρχή δύναται να υποχρεώνει τους πιστωτικούς φορείς να περιλαμβάνουν στις γενικές πληροφορίες της παραγράφου 1 και άλλες προειδοποιήσεις, πέραν των ανωτέρω, που θεωρεί σημαντικές, καθώς και να εξειδικεύει τον τρόπο παροχής αυτών.

Άρθρο 13

(Άρθρο 14 της Οδηγίας)

Προσυμβατικές πληροφορίες

1. Ο πιστωτικός φορέας και, κατά περίπτωση, ο μεσίτης πιστώσεων παρέχουν στον καταναλωτή τις εξατομικευμένες πληροφορίες, οι οποίες είναι απαραίτητες για τη σύγκριση των πιστώσεων που διατίθενται στην αγορά, την αξιολόγηση των επιπτώσεών τους και τη λήψη τεκμηριωμένης απόφασης σχετικά με τη σύμβαση πίστωσης, ως εξής:

α) χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση αφού ο καταναλωτής παράσχει τις απαραίτητες πληροφορίες σχετικά με τις ανάγκες του, την οικονομική του κατάσταση και τις προτιμήσεις του σύμφωνα με το άρθρο 19 και

β) εγκαίρως, πριν από την παροχή δεσμευτικής για τον πιστωτικό φορέα προσφοράς σύμφωνα με την παράγραφο 3 και σε κάθε περίπτωση πριν ο καταναλωτής δεσμευθεί με σύμβαση ή προσφορά πίστωσης.

2. Οι εξατομικευμένες πληροφορίες της παραγράφου 1 παρέχονται, εγγράφως ή σε άλλο σταθερό μέσο, με το «Ευρωπαϊκό Τυποποιημένο Δελτίο Πληροφοριών» (ESIS), το περιεχόμενο και οι οδηγίες συμπλήρωσης του οποίου ορίζονται στο παράρτημα II.

3. Όταν παρέχεται στον καταναλωτή προσφορά που είναι δεσμευτική για τον πιστωτικό φορέα, αυτή παρέχεται εγγράφως ή επί άλλου σταθερού μέσου και συνοδεύεται από το «Ευρωπαϊκό Τυποποιημένο Δελτίο Πληροφοριών» (ESIS) εφόσον τα στοιχεία της προσφοράς είναι διαφορετικά από τις πληροφορίες που

περιείχε το «Ευρωπαϊκό Τυποποιημένο Δελτίο Πληροφοριών» (ESIS) που είχε παρασχεθεί προηγουμένως.

4. Μεταξύ της παροχής δεσμευτικής προσφοράς και της σύναψης σύμβασης πίστωσης, μεσολαβεί χρονική περίοδος μελέτης δέκα (10) ημερολογιακών ημερών, ώστε ο καταναλωτής να αξιολογήσει τις συνέπειες προκειμένου να λάβει τεκμηριωμένη απόφαση. Οι καταναλωτές δεν μπορούν να δεχτούν την προσφορά πριν την παρέλευση πέντε (5) ημερολογιακών ημερών της περιόδου μελέτης.

Κατά τη διάρκεια της περιόδου μελέτης η προσφορά είναι δεσμευτική για τον πιστωτικό φορέα για όσο χρόνο διαρκεί η περίοδος μελέτης, υπό την προϋπόθεση ότι τα δεδομένα στα οποία στηρίχτηκε η δεσμευτική προσφορά ως προς το πρόσωπο του δανειολήπτη, των λοιπών ενεχομένων και της εξασφάλισης εξακολουθούν να ισχύουν.

Στην περίπτωση που το επιτόκιο χορηγήσεων ή τα λοιπά έξοδα που αναφέρονται στη δεσμευτική προσφορά, προσδιορίζονται επί τη βάση της πώλησης υποκείμενων ομολόγων ή άλλων εργαλείων άντλησης μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης, το εν λόγω επιτόκιο και έξοδα μπορεί να μεταβάλλονται σε σχέση με το ύψος στο οποίο προσδιορίζονταν στη δεσμευτική προσφορά-, σύμφωνα με την αξία του υποκείμενου ομολόγου ή του εργαλείου μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης.

5. Ο πιστωτικός φορέας ή κατά περίπτωση, ο μεσίτης πιστώσεων που παρείχε το «Ευρωπαϊκό Τυποποιημένο Δελτίο Πληροφοριών» (ESIS) στον καταναλωτή θεωρείται ότι έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του σχετικά με την παροχή πληροφοριών στον καταναλωτή πριν από τη σύναψη μιας σύμβασης εξ αποστάσεως, όπως ορίζεται στις διατάξεις της περίπτωσης α της παραγράφου 3 του άρθρου 4θ του Ν. 2251/1994 και ότι πληροί τις απαιτήσεις της εν λόγω διάταξης μόνο εφόσον έχει παράσχει το «Ευρωπαϊκό Τυποποιημένο Δελτίο Πληροφοριών» (ESIS) πριν από τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης.

6. Κάθε πρόσθετη πληροφορία, την οποία ο πιστωτικός φορέας ή, κατά περίπτωση, ο μεσίτης πιστώσεων επιθυμεί ή υποχρεούται να παράσχει στον καταναλωτή σύμφωνα με απόφαση της αρμόδιας αρχής, παρέχεται σε ξεχωριστό έγγραφο που επισυνάπτεται στο «Ευρωπαϊκό Τυποποιημένο Δελτίο Πληροφοριών» (ESIS).

7. Στην περίπτωση επικοινωνιών φωνητικής τηλεφωνίας, κατά τα αναφερόμενα στην περίπτωση β της παραγράφου 3 του άρθρου 4θ του νόμου 2251/1994 η περιγραφή των βασικών χαρακτηριστικών της χρηματοοικονομικής υπηρεσίας, που δίδεται σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη περιλαμβάνει τουλάχιστον τα στοιχεία που αναφέρονται στα τμήματα 3 έως 6 του παραρτήματος II του παρόντος νόμου.

8. Ο πιστωτικός φορέας ή, κατά περίπτωση, ο μεσίτης πιστώσεων παρέχει, με απόδειξη παραλαβής, στον καταναλωτή εγγράφως ή με σταθερό μέσο, αντίγραφο του σχεδίου σύμβασης πίστωσης κατά τον χρόνο υποβολής μιας προσφοράς που είναι δεσμευτική για τον πιστωτικό φορέα,.

Άρθρο 14

(Άρθρο 15 της Οδηγίας)

Απαιτήσεις παροχής πληροφοριών σχετικά με τους μεσίτες πιστώσεων

1. Εγκαίρως πριν από την άσκηση οποιασδήποτε από τις δραστηριότητες πιστωτικής διαμεσολάβησης που καθορίζονται στην παράγραφο 5) του άρθρου 3, ο μεσίτης

πιστώσεων παρέχει στον καταναλωτή, εγγράφως ή σε άλλο σταθερό μέσο, τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) ταυτότητα και ταχυδρομική διεύθυνση του μεσίτη πιστώσεων,
- β) το μητρώο στο οποίο είναι καταχωρισμένος, τον αριθμό καταχώρισης, κατά περίπτωση, και τα μέσα για την εξακρίβωση της καταχώρισης,
- γ) κατά πόσον ο μεσίτης πιστώσεων είναι συνδεδεμένος ή συνεργάζεται αποκλειστικά με έναν ή περισσότερους πιστωτικούς φορείς. Σε περίπτωση που ο μεσίτης πιστώσεων είναι συνδεδεμένος ή συνεργάζεται αποκλειστικά με έναν ή περισσότερους πιστωτικούς φορείς, παρέχει την επωνυμία του πιστωτικού φορέα ή των πιστωτικών φορέων εξ ονόματος των οποίων ενεργεί. Ο μεσίτης πιστώσεων μπορεί να γνωστοποιήσει ότι είναι ανεξάρτητος όταν πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 4 του άρθρου 21,
- δ) κατά πόσο ο μεσίτης πιστώσεων παρέχει συμβουλευτικές υπηρεσίες,
- ε) το ποσό της αμοιβής που, ανάλογα με την περίπτωση, πρέπει να καταβάλει ο καταναλωτής στον μεσίτη πιστώσεων για τις υπηρεσίες του ή, αν αυτό δεν είναι δυνατόν, τη μέθοδο υπολογισμού της αμοιβής,
- στ) τις διαδικασίες που παρέχουν τη δυνατότητα στους καταναλωτές ή άλλα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλλουν καταγγελίες για μεσίτες πιστώσεων και, ενδεχομένως, τα μέσα με τα οποία μπορούν να προσφύγουν σε εξωδικαστικές διαδικασίες καταγγελιών και επίλυσης διαφορών,
- ζ) κατά περίπτωση, την ύπαρξη και, εφόσον είναι γνωστό το ύψος των ποσών των προμηθειών ή άλλων οικονομικών κινήτρων που καταβάλλονται από τον πιστωτικό φορέα ή τρίτα μέρη στον μεσίτη πιστώσεων για τις υπηρεσίες του όσον αφορά τη σύμβαση πίστωσης. Σε περίπτωση που το πραγματικό ποσό του ως άνω στοιχείου δεν είναι γνωστό κατά τη στιγμή της παροχής πληροφοριών στον καταναλωτή, ο μεσίτης πιστώσεων ενημερώνει ότι θα του γνωστοποιηθεί σε μεταγενέστερο στάδιο στο «Ευρωπαϊκό Τυποποιημένο Δελτίο Πληροφοριών» ESIS.

2. Οι μεσίτες πιστώσεων που δεν είναι συνδεδεμένοι αλλά λαμβάνουν προμήθειες από έναν ή περισσότερους πιστωτικούς φορείς παρέχουν, εφόσον το ζητήσει ο καταναλωτής, πληροφορίες σχετικά με τη διαφοροποίηση του ύψους των προμηθειών που καταβάλλουν οι διάφοροι πιστωτικοί φορείς που παρέχουν τις προσφερόμενες στον καταναλωτή συμβάσεις πίστωσης. Ο καταναλωτής ενημερώνεται ότι έχει το δικαίωμα να ζητήσει αυτές τις πληροφορίες.

3. Εάν ο μεσίτης πιστώσεων επιβαρύνει τον καταναλωτή με αμοιβή και επιπλέον εισπράττει προμήθεια από τον πιστωτικό φορέα ή τρίτο μέρος, ο μεσίτης πιστώσεων εξηγεί στον καταναλωτή κατά πόσον η προμήθεια συμψηφίζεται ή όχι με την αμοιβή, είτε κατά ένα μέρος της είτε πλήρως.

4. Το ποσό της αμοιβής που πρέπει, ενδεχομένως, να καταβάλει ο καταναλωτής στον μεσίτη πιστώσεων για τις υπηρεσίες του, κοινοποιείται από τον μεσίτη πιστώσεων στον πιστωτικό φορέα, με σκοπό τον υπολογισμό του ΣΕΠΠΕ.

Άρθρο 15

(Άρθρο 16 της Οδηγίας)

Ενδεδειγμένες εξηγήσεις

1. Οι πιστωτικοί φορείς και, ανάλογα με την περίπτωση, οι μεσίτες πιστώσεων παρέχουν επαρκείς εξηγήσεις στον καταναλωτή σχετικά με τις προτεινόμενες συμβάσεις πίστωσης και τις τυχόν συμπληρωματικές υπηρεσίες, ούτως ώστε ο καταναλωτής να είναι σε θέση να αξιολογήσει αν οι προτεινόμενες συμβάσεις

πίστωσης και συμπληρωματικές υπηρεσίες είναι προσαρμοσμένες στις ανάγκες και στην οικονομική του κατάσταση.

Στις εξηγήσεις περιλαμβάνονται, ιδίως, κατά περίπτωση, τα εξής:

α) οι προσυμβατικές πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται σύμφωνα με:

αα) το άρθρο 13 στην περίπτωση των πιστωτικών φορέων,

αβ) τα άρθρα 13 και 14 στην περίπτωση των μεσιτών πιστώσεων,

β) τα βασικά χαρακτηριστικά των προτεινόμενων προϊόντων,

γ) οι συγκεκριμένες επιπτώσεις που τα προτεινόμενα προϊόντα ενδέχεται να έχουν για τον καταναλωτή, συμπεριλαμβανομένων των συνεπειών αθέτησης πληρωμής του καταναλωτή, και

δ) όταν οι συμπληρωματικές υπηρεσίες προσφέρονται ομαδοποιημένες με σύμβαση πίστωσης, κατά πόσον κάθε συστατικό στοιχείο της ομάδας προσφερόμενων προϊόντων μπορεί να είναι δεκτικό χωριστής καταγγελίας εκ μέρους του καταναλωτή και τις συνέπειες της επιλογής αυτής για τον ίδιο .

2. Η αρμόδια αρχή μπορεί να προσαρμόζει:

α) τον τρόπο παροχής και την έκταση των εξηγήσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, καθώς και

β) τα υπόχρεα πρόσωπα για την παροχή των εξηγήσεων,

ανάλογα με:

(αα) τις συγκεκριμένες συνθήκες υπό τις οποίες προσφέρεται η σύμβαση πίστωσης,

(ββ) το πρόσωπο στο οποίο προσφέρεται και

(γγ) το είδος της προσφερόμενης πίστωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε

ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΕΤΗΣΙΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗΣ

Άρθρο 16

(Άρθρο 17 της Οδηγίας)

Υπολογισμός του ΣΕΠΠΕ

1. Το ΣΕΠΠΕ υπολογίζεται σύμφωνα με τον μαθηματικό τύπο που αποτυπώνεται στο παράρτημα Ι.

2. Τα έξοδα για το άνοιγμα και την τήρηση λογαριασμού ειδικού σκοπού της παραγράφου 2 του άρθρου 11 για τη χρήση μέσου πληρωμών που επιτρέπει τη διενέργεια καταβολών στον λογαριασμό και αναλήψεων από αυτόν και τα λοιπά έξοδα που σχετίζονται με τη διενέργεια πράξεων πληρωμών περιλαμβάνονται στο συνολικό κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή αν το άνοιγμα ή η τήρηση λογαριασμού είναι υποχρεωτικά προκειμένου να χορηγηθεί η πίστωση ή να χορηγηθεί υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις που διαφημίζονται.

3. Ο υπολογισμός του ΣΕΠΠΕ βασίζεται στην παραδοχή ότι η σύμβαση πίστωσης θα παραμείνει σε ισχύ για όλη τη συμφωνηθείσα διάρκειά της και ότι ο πιστωτικός φορέας και ο καταναλωτής θα εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με τους όρους και κατά τις ημερομηνίες που έχουν καθορισθεί στη σύμβαση πίστωσης.

4. Σε περίπτωση συμβάσεων πίστωσης που περιέχουν ρήτρες βάσει των οποίων επιτρέπονται διακυμάνσεις στο επιτόκιο χορηγήσεων και, κατά περίπτωση, στις επιβαρύνσεις που περιλαμβάνονται στο ΣΕΠΠΕ, των οποίων όμως το ύψος δεν μπορεί να προσδιορισθεί επακριβώς κατά τη στιγμή του υπολογισμού, το ΣΕΠΠΕ υπολογίζεται με βάση την παραδοχή ότι το επιτόκιο χορηγήσεων και οι λοιπές επιβαρύνσεις θα παραμείνουν σταθερά στο επίπεδο που προσδιορίζεται κατά την εκάστοτε προβλεπόμενη χρονική στιγμή υπολογισμού του.

5. Όσον αφορά τις συμβάσεις πίστωσης για τις οποίες συμφωνείται σταθερό επιτόκιο χορηγήσεων για μια αρχική περίοδο διάρκειας τουλάχιστον πέντε ετών, στο τέλος της οποίας πραγματοποιείται διαπραγμάτευση ώστε να συμφωνηθεί νέο σταθερό επιτόκιο για νέα χρονική περίοδο, ο υπολογισμός του πρόσθετου, ενδεικτικού ΣΕΠΠΕ που γνωστοποιείται στο «ESIS» καλύπτει μόνο την αρχική περίοδο σταθερού επιτοκίου και βασίζεται στην παραδοχή ότι, στο τέλος της αρχικής περιόδου σταθερού επιτοκίου χορηγήσεων, το οφειλόμενο κεφάλαιο εξοφλείται.

6. (i) Σε περίπτωση που η σύμβαση πίστωσης επιτρέπει διακυμάνσεις του επιτοκίου χορηγήσεων, ο καταναλωτής ενημερώνεται σχετικά με τις πιθανές συνέπειες των διακυμάνσεων στα προς πληρωμή ποσά και στο ΣΕΠΠΕ τουλάχιστον μέσω του «ESIS». Αυτό γίνεται με την παροχή πρόσθετου ΣΕΠΠΕ στον καταναλωτή το οποίο απεικονίζει τους πιθανούς κινδύνους που συνδέονται με μια σημαντική αύξηση του επιτοκίου χορηγήσεων. Σε περίπτωση που δεν έχει τεθεί ανώτατο όριο στο επιτόκιο χορηγήσεων, η πληροφόρηση αυτή συνοδεύεται από προειδοποίηση στην οποία τονίζεται ότι το συνολικό κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή, όπως αποτυπώνεται στο ΣΕΠΠΕ, μπορεί να αλλάξει.

(ii) Οι διατάξεις της περίπτωσης i) εφαρμόζονται και σε συμβάσεις πίστωσης στις οποίες το επιτόκιο χορηγήσεων είναι σταθερό για συγκεκριμένη ελάχιστη περίοδο στο τέλος της οποίας δίνεται η δυνατότητα για διαπραγμάτευση του επιτοκίου χορηγήσεων προκειμένου να συμφωνηθεί νέο σταθερό ή κυμαινόμενο επιτόκιο.

(iii) Οι διατάξεις της περίπτωσης (i) δεν εφαρμόζονται σε συμβάσεις πίστωσης στις οποίες το επιτόκιο χορηγήσεων είναι σταθερό για αρχική περίοδο διάρκειας τουλάχιστον πέντε ετών, στο τέλος της οποίας πραγματοποιείται διαπραγμάτευση του επιτοκίου χορηγήσεων ώστε να συμφωνηθεί νέο σταθερό επιτόκιο για νέα χρονική περίοδο, για την οποία προβλέπεται στο ESIS πρόσθετο, ενδεικτικό ΣΕΠΠΕ.

7. Κατά περίπτωση, για τον υπολογισμό του ΣΕΠΠΕ χρησιμοποιούνται οι πρόσθετες παραδοχές που καθορίζονται στο παράρτημα I.

8. Η αρμόδια αρχή δύναται να εξειδικεύει και να παρέχει οδηγίες για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΙΣΤΟΛΗΠΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 17 (Άρθρο 18 της Οδηγίας)

Υποχρέωση αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας του καταναλωτή

1. Ο πιστωτικός φορέας, πριν από την παροχή δεσμευτικής προσφοράς πραγματοποιεί ενδεδειγμένη αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας του καταναλωτή. Η αξιολόγηση αυτή λαμβάνει δεόντως υπόψη παράγοντες που επιτρέπουν την

επαλήθευση της προοπτικής του καταναλωτή να τηρήσει τις υποχρεώσεις του στο πλαίσιο της σύμβασης πίστωσης.

2. Ο πιστωτικός φορέας διαθέτει καταγεγραμμένες και τεκμηριωμένες εσωτερικές διαδικασίες, σύμφωνα με τις οποίες διενεργείται η αξιολόγηση της παραγράφου 1, στις οποίες, μεταξύ άλλων προβλέπονται ρητά οι πληροφορίες στις οποίες βασίζεται η εν λόγω αξιολόγηση.

3. Η αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας δεν βασίζεται κατά κύριο λόγο στην παραδοχή ότι η αξία του ακινήτου που προορίζεται για κατοικία υπερβαίνει το ποσό της πίστωσης ή στην παραδοχή ότι η αξία του εν λόγω ακινήτου θα αυξηθεί, εκτός εάν ο σκοπός της σύμβασης πίστωσης είναι η κατασκευή ή ανακαίνιση ακινήτου που προορίζεται για κατοικία.

4. Μετά τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης με καταναλωτή, ο πιστωτικός φορέας δεν καταγγέλλει ούτε τροποποιεί τη σύμβαση εις βάρος του καταναλωτή με την αιτιολογία ότι η αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας δεν διενεργήθηκε σωστά. Η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζεται όταν αποδεικνύεται ότι ο καταναλωτής εν γνώσει του απέκρυψε ή παραποίησε πληροφορίες κατά την έννοια του άρθρου 19.

5. Ο πιστωτικός φορέας:

α) δύναται να χορηγεί την πίστωση στον καταναλωτή μόνο όταν το αποτέλεσμα της αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας υποδεικνύει ότι οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση πίστωσης είναι πιθανόν να τηρηθούν με τον τρόπο που απαιτείται από την εν λόγω σύμβαση

β) ενημερώνει τον καταναλωτή σύμφωνα με το άρθρο 11 του ν. 2472/1997 εκ των προτέρων ότι πρόκειται να γίνει έρευνα σε βάση δεδομένων,

γ) ενημερώνει αμελλητί τον καταναλωτή για την τυχόν απόρριψη, καθώς και για το γεγονός ότι η απόφαση βασίζεται σε αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων, όταν συντρέχει τέτοια περίπτωση. Εάν η απόρριψη βασίζεται στο αποτέλεσμα της έρευνας σε βάση δεδομένων, ο πιστωτικός φορέας ενημερώνει επίσης τον καταναλωτή σχετικά με το αποτέλεσμα της έρευνας και σχετικά με την ονομασία της συγκεκριμένης βάσης δεδομένων.

6. Η πιστοληπτική ικανότητα του καταναλωτή επαναξιολογείται με βάση επικαιροποιημένες πληροφορίες πριν εγκριθεί οποιαδήποτε σημαντική αύξηση του συνολικού ποσού της πίστωσης μετά τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης, εκτός εάν αυτή η συμπληρωματική πίστωση προβλεπόταν και περιλαμβανόταν στην αρχική αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας.

7. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 2472/1997 (ΦΕΚ Α' 50).

8. Η αρμόδια αρχή δύναται να εξειδικεύει τις διατάξεις του παρόντος άρθρου πλην των στοιχείων των παραγράφων 5, εδάφιο β και 7.

Άρθρο 18
(Άρθρο 19 της Οδηγίας)
Εκτίμηση της αξίας του ακινήτου

1. Η εκτίμηση της αξίας ακινήτων που προορίζονται για κατοικία με σκοπό τη χορήγηση ενυπόθηκων πιστώσεων διενεργείται με αξιόπιστα πρότυπα εκτίμησης σύμφωνα με την παράγραφο Γ7 του ν. 4152/2013.

2. Οι εσωτερικοί και εξωτερικοί εκτιμητές που διενεργούν εκτιμήσεις ακινήτων, εκ μέρους των πιστωτικών φορέων, είναι επαγγελματικά επαρκείς, εγγεγραμμένοι στο Μητρώο Πιστοποιημένων Εκτιμητών του ν.4152/2013 και είναι ανεξάρτητοι από τη διαδικασία έγκρισης της πίστωσης, ώστε να μπορούν να παρέχουν αμερόληπτη και αντικειμενική εκτίμηση. Η εκτίμηση που παρέχουν καταχωρίζεται σε αρχείο το οποίο τηρείται από τον πιστωτικό φορέα.

Άρθρο 19
(Άρθρο 20 της Οδηγίας)

Διαβίβαση και επαλήθευση των πληροφοριών που παρέχει ο καταναλωτής

1. Η αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας που αναφέρεται στο άρθρο 17 διενεργείται με βάση αναγκαίες, επαρκείς και αναλογικές πληροφορίες για το εισόδημα και τις δαπάνες του καταναλωτή, καθώς και για άλλες χρηματοοικονομικές και οικονομικές συνθήκες που τον αφορούν. Ο πιστωτικός φορέας αντλεί τις πληροφορίες αυτές από κατάλληλες εσωτερικές ή εξωτερικές πηγές, συμπεριλαμβανομένου του καταναλωτή, και συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών που παρέχονται στο μεσίτη πιστώσεων κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αίτησης για τη χορήγηση πίστωσης. Οι πληροφορίες επαληθεύονται καταλλήλως, μεταξύ άλλων, μέσω χρήσης δικαιολογητικών που παρέχονται από ανεξάρτητα εξακριβώσιμες πηγές, εφόσον είναι αναγκαίο.

2. Ο μεσίτης πιστώσεων διαβιβάζει, με ακρίβεια, στον ενδιαφερόμενο πιστωτικό φορέα τις απαραίτητες πληροφορίες που λαμβάνει από τον καταναλωτή, προκειμένου να καταστεί εφικτή η αξιολόγηση της πιστοληπτικής του ικανότητας.

3. Πριν από τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης, ο πιστωτικός φορέας προσδιορίζει με σαφή και κατανοητό τρόπο τις αναγκαίες πληροφορίες και την προερχόμενη από ανεξάρτητα εξακριβώσιμες πηγές τεκμηρίωση που οφείλει να παράσχει ο καταναλωτής, καθώς και το χρονικό διάστημα εντός του οποίου ο καταναλωτής οφείλει να παράσχει τα στοιχεία αυτά. Το αίτημα αυτό του πιστωτικού φορέα για παροχή πληροφοριών από τον καταναλωτή πρέπει να είναι αναλογικό και να περιορίζεται σε ό,τι είναι απαραίτητο για τη διενέργεια άρτιας αξιολόγησης της πιστοληπτικής του ικανότητας. Ο πιστωτικός φορέας δύναται να ζητά διευκρινίσεις από τον καταναλωτή όσον αφορά στις πληροφορίες που λαμβάνει σε απάντηση του εν λόγω αιτήματός του, όταν αυτό είναι αναγκαίο για την αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητάς του.

Ο πιστωτικός φορέας δεν δύναται να καταγγείλει τη σύμβαση πίστωσης, επί τη βάση του ότι οι πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τον καταναλωτή πριν από τη σύναψη

της σύμβασης πίστωσης ήταν ελλιπείς. Εν τούτοις, δύναται να καταγγείλει τη σύμβαση πίστωσης, εφόσον αποδειχθεί ότι ο καταναλωτής εν γνώσει του απέκρυψε ή παραποίησε πληροφορίες.

4.Ο πιστωτικός φορέας ή ο μεσίτης πιστώσεων ενημερώνουν εγγράφως ή με άλλο σταθερό μέσο τον καταναλωτή για την υποχρέωσή του να παρέχει ορθές πληροφορίες, κατόπιν του αιτήματος που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3, και για το γεγονός ότι οι πληροφορίες αυτές πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πληρέστερες, με σκοπό τη διεξαγωγή της αξιολόγησης της πιστοληπτικής του ικανότητας. Ο πιστωτικός φορέας ή ο μεσίτης πιστώσεων οφείλουν να προειδοποιούν τον καταναλωτή, ότι σε περίπτωση κατά την οποία ο πιστωτικός φορέας δεν είναι σε θέση να προβεί σε αξιολόγηση της πιστοληπτικής του ικανότητας, επειδή ο καταναλωτής επέλεξε να μην παράσχει τις πληροφορίες ή τα δικαιολογητικά που είναι αναγκαία για την αξιολόγηση της πιστοληπτικής του ικανότητας, η πίστωση δεν μπορεί να χορηγηθεί. Η προειδοποίηση αυτή μπορεί να παρέχεται από τον πιστωτικό φορέα σε τυποποιημένη μορφή.

5. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη του Νόμου 2472/1997 (Α' 50) και ιδίως του άρθρου 4 αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ **ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΒΑΣΕΙΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ**

Άρθρο 20 (Άρθρο 21 της Οδηγίας) **Πρόσβαση σε βάσεις δεδομένων**

1. Σε περίπτωση πίστωσης με στοιχεία αλλοδαπότητας, επιτρέπεται η πρόσβαση των πιστωτικών φορέων με καταστατική έδρα σε άλλα κράτη μέλη της ΕΕ στο διατραπεζικό αρχείο δεδομένων οικονομικής συμπεριφοράς που λειτουργεί στο πλαίσιο του ελληνικού χρηματοπιστωτικού συστήματος και, κατά περίπτωση, σε όμοιου περιεχομένου βάσεις δεδομένων που λειτουργούν νόμιμα στην Ελλάδα για την αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας των καταναλωτών και με μοναδικό σκοπό την παρακολούθηση της συμμόρφωσης των τελευταίων προς τις πιστωτικές τους υποχρεώσεις καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης πίστωσης, με τους ίδιους όρους πρόσβασης που προβλέπονται για τους εθνικούς πιστωτικούς φορείς.

2. Το παρόν άρθρο ισχύει με την επιφύλαξη των διατάξεων του ν.2472/1997 (ΦΕΚ Α 50).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η **ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ**

Άρθρο 21 (Άρθρο 22 της Οδηγίας) **Πρότυπα συμβουλευτικών υπηρεσιών**

1.Ο πιστωτικός φορέας ή ο μεσίτης πιστώσεων ενημερώνει ρητώς τον καταναλωτή, στο πλαίσιο συγκεκριμένης συναλλαγής, για το αν παρέχονται ή μπορούν να παρασχεθούν συμβουλευτικές υπηρεσίες εκ μέρους τους στον καταναλωτή.

2. Πριν από την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών ή, κατά περίπτωση, πριν από τη σύναψη σύμβασης για την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών, ο πιστωτικός φορέας ή ο μεσίτης πιστώσεων παρέχει στον καταναλωτή τις ακόλουθες πληροφορίες εγγράφως ή επί άλλου σταθερού μέσου:

α) κατά πόσον η σύσταση θα βασιστεί σε εξέταση μόνον του δικού τους φάσματος προϊόντων, σύμφωνα με την περίπτωση β της παραγράφου 3, ή ενός ευρέος φάσματος προϊόντων από ολόκληρη την αγορά, σύμφωνα με την περίπτωση γ της παραγράφου 3, ούτως ώστε να μπορέσει ο καταναλωτής να κατανοήσει τη βάση πάνω στην οποία γίνεται η σύσταση,

β) εφόσον συντρέχει περίπτωση το ποσό της χρέωσης που προκύπτει για τον καταναλωτή λόγω της παροχής συμβουλευτικών υπηρεσιών ή, σε περίπτωση που το ποσό δεν μπορεί να καθοριστεί τη στιγμή της παροχής των πληροφοριών, τον τρόπο υπολογισμού του.

Οι πληροφορίες που αναφέρονται στις περιπτώσεις α) και β) του πρώτου εδαφίου μπορούν να παρασχεθούν στον καταναλωτή με τη μορφή πρόσθετων προσυμβατικών πληροφοριών.

3. Όταν παρέχονται στους καταναλωτές συμβουλευτικές υπηρεσίες, προβλέπονται πέραν των οριζόμενων στα άρθρα 6 και 8, οι ακόλουθες υποχρεώσεις:

α) οι πιστωτικοί φορείς ή οι μεσίτες πιστώσεων αποκτούν τις αναγκαίες πληροφορίες όσον αφορά την προσωπική και χρηματοοικονομική κατάσταση του καταναλωτή, καθώς και τις προτιμήσεις και τους στόχους του, προκειμένου να είναι σε θέση να συστήνουν κατάλληλες συμβάσεις πίστωσης. Η αξιολόγηση αυτή βασίζεται σε πληροφορίες που είναι επικαιροποιημένες κατά τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή και λαμβάνει υπόψη εύλογες παραδοχές ως προς τους κινδύνους που αφορούν στην κατάσταση του καταναλωτή καθ' όλη τη διάρκεια της προτεινόμενης σύμβασης πίστωσης,

β) οι πιστωτικοί φορείς ή οι συνδεδεμένοι μεσίτες πιστώσεων, εξετάζουν έναν επαρκή αριθμό συμβάσεων πίστωσης από το φάσμα των προϊόντων τους και λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες και τη χρηματοοικονομική και προσωπική κατάσταση του καταναλωτή συστήνουν μία ή περισσότερες κατάλληλες συμβάσεις πίστωσης,

γ) οι μη συνδεδεμένοι μεσίτες πιστώσεων εξετάζουν έναν επαρκή αριθμό συμβάσεων πίστωσης που διατίθενται στην αγορά λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες, τη χρηματοοικονομική και προσωπική κατάσταση του καταναλωτή συστήνουν μία ή περισσότερες κατάλληλες συμβάσεις πίστωσης που είναι διαθέσιμες στην αγορά,

δ) οι πιστωτικοί φορείς και οι μεσίτες πιστώσεων ενεργούν προς το συμφέρον του καταναλωτή με τους εξής τρόπους:

δα) λαμβάνοντας ενημέρωση για τις ανάγκες και την κατάσταση του καταναλωτή και

δβ) συστήνοντας κατάλληλες συμβάσεις πίστωσης σύμφωνα με τις περιπτώσεις α), β) και γ), και

ε) οι πιστωτικοί φορείς ή οι μεσίτες πιστώσεων χορηγούν στον καταναλωτή εγγράφως ή επί άλλου σταθερού μέσου το περιεχόμενο της σύστασης που του παρείχαν.

4. Οι πιστωτικοί φορείς ή οι μεσίτες πιστώσεων που παρέχουν συμβουλευτικές υπηρεσίες δύνανται να κάνουν χρήση των όρων «ανεξάρτητες συμβουλές» ή «ανεξάρτητος σύμβουλος» με την προϋπόθεση ότι:

- α) εξετάζουν ικανοποιητικό αριθμό συμβάσεων πίστωσης που διατίθενται στην αγορά και
- β) δεν αμείβονται για τις εν λόγω συμβουλευτικές υπηρεσίες από έναν ή περισσότερους πιστωτικούς φορείς.

5. Οι πιστωτικοί φορείς και οι μεσίτες πιστώσεων προειδοποιούν τον καταναλωτή, εφόσον λαμβάνοντας υπόψη την χρηματοοικονομική του κατάσταση, κρίνουν ότι μια σύμβαση πίστωσης ενδεχομένως ενέχει συγκεκριμένο κίνδυνο για αυτόν.

6. Συμβουλευτικές υπηρεσίες παρέχονται μόνον από πιστωτικούς φορείς και μεσίτες πιστώσεων.

Από το πρώτο εδάφιο εξαιρούνται ενώσεις καταναλωτών που είναι πιστοποιημένες σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις και παρέχουν συμβουλευτικές υπηρεσίες στο πλαίσιο της υποστήριξης των καταναλωτών σε θέματα διαχείρισης χρέους. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, μετά από σχετική γνωμοδότηση της Τράπεζας της Ελλάδος, καθορίζονται οι περαιτέρω προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών από ενώσεις καταναλωτών. Οι ενώσεις καταναλωτών που απολαύουν της εξαιρέσεως του δευτέρου εδαφίου δεν έχουν το δικαίωμα που αναφέρεται στο άρθρο 31 παράγραφος 1 να παρέχουν υπηρεσίες στο σύνολο της επικράτειας της Ένωσης.

7. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 15 «Ενδεδειγμένες εξηγήσεις» και τυχόν διατάξεων οι οποίες αποβλέπουν στη διασφάλιση ότι παρέχονται στους καταναλωτές υπηρεσίες, που τους βοηθούν να κατανοούν τις χρηματοοικονομικές τους ανάγκες και το είδος των προϊόντων που είναι πιθανό να ανταποκρίνονται στις ανάγκες αυτές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ

ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΠΙΣΤΩΣΗΣ ΣΕ ΞΕΝΟ ΝΟΜΙΣΜΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΠΙΣΤΩΣΗΣ ΚΥΜΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΕΠΙΤΟΚΙΟΥ

Άρθρο 22

(Άρθρο 23 της Οδηγίας)

Συμβάσεις πίστωσης σε ξένο νόμισμα

1. Σε περίπτωση συμβάσεων πίστωσης σε ξένο νόμισμα, ο πιστωτικός φορέας:

- α) είτε συμπεριλαμβάνει στη σύμβαση πίστωσης όρο, σύμφωνα με τον οποίο ο καταναλωτής έχει το δικαίωμα να μετατρέψει, κατόπιν σχετικού αιτήματος του, τη σύμβαση πίστωσης σε εναλλακτικό νόμισμα τουλάχιστον όταν η διακύμανση της συναλλαγματικής ισοτιμίας υπερβαίνει το 20 %,

β) είτε διασφαλίζει ότι η σύμβαση πίστωσης συνοδεύεται καθ' όλη τη διάρκεια αυτής με χρηματοπιστωτικό μέσο αντιστάθμισης του συναλλαγματικού κινδύνου.

2. Στην περίπτωση α) της παραγράφου 1 ανωτέρω ο σχετικός όρος της σύμβασης ορίζει υποχρεωτικά ως εναλλακτικό νόμισμα:

α) το νόμισμα στο οποίο ο καταναλωτής λαμβάνει κατά κύριο λόγο το εισόδημά του ή διατηρεί τα περιουσιακά του στοιχεία από τα οποία πρόκειται να εξοφληθεί η πίστωση, όπως προέκυψε από την τελευταία αξιολόγηση της πιστοληπτικής του ικανότητας πριν από τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης, ή/και

β) το νόμισμα του κράτους μέλους στο οποίο ο καταναλωτής είτε κατοικούσε τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης πίστωσης είτε κατοικεί κατά το χρόνο κατά τον οποίο ζητείται η ενεργοποίηση του σχετικού συμβατικού όρου.

3. Στην περίπτωση της υποπαραγράφου α) της παραγράφου 1 ανωτέρω, η συναλλαγματική ισοτιμία βάσει της οποίας γίνεται η μετατροπή είναι η επισήμως δημοσιευόμενη από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ή την Τράπεζα της Ελλάδος συναλλαγματική ισοτιμία αναφοράς που ισχύει την ημέρα της μετατροπής, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά στη σύμβαση πίστωσης.

4. Όταν ένας καταναλωτής έχει συνάψει σύμβαση πίστωσης σε ξένο νόμισμα, ο πιστωτικός φορέας ειδοποιεί άμεσα τον καταναλωτή, εγγράφως ή με άλλο σταθερό μέσο όταν η αξία του οφειλόμενου συνολικού ποσού που πρέπει να καταβάλει ο καταναλωτής ή η αξία των οφειλόμενων δόσεων παρουσιάζει διακύμανση μεγαλύτερη από 20 % σε σχέση με τις αντίστοιχες αξίες που θα υπολογίζονταν με βάση τη συναλλαγματική ισοτιμία μεταξύ του νομίσματος της σύμβασης και του νομίσματος του κράτους μέλους που ίσχυε κατά τη χρονική στιγμή σύναψης της σύμβασης πίστωσης. Με την ειδοποίηση αυτή ο καταναλωτής πληροφορείται για την ενεργοποίηση των δυνατοτήτων που έχουν συμφωνηθεί στη σύμβαση πίστωσης δυνάμει της παραγράφου 1.

Στην προβλεπόμενη περιοδική ενημέρωση θα περιλαμβάνεται αναφορά του ύψους της μεταβολής της συναλλαγματικής ισοτιμίας.

Οι ρυθμίσεις που εφαρμόζονται δυνάμει του παρόντος άρθρου κοινοποιούνται στον καταναλωτή στο πλαίσιο του «Ευρωπαϊκού Τυποποιημένου Δελτίου Πληροφοριών (ESIS)» και της σύμβασης πίστωσης. Όταν δεν υπάρχει στη σύμβαση πίστωσης όρος, σύμφωνα με τον οποίο ο συναλλαγματικός κίνδυνος, στον οποίο εκτίθεται ο καταναλωτής περιορίζεται σε διακύμανση της συναλλαγματικής ισοτιμίας μικρότερης του 20%, το ESIS περιλαμβάνει ενδεικτικό παράδειγμα που αφορά στον αντίκτυπο διακύμανσης 20 % της συναλλαγματικής ισοτιμίας.

Άρθρο 23

(Άρθρο 24 της Οδηγίας)

Πιστώσεις κυμαινόμενου επιτοκίου

Όταν σε μία σύμβαση πίστωσης ορίζεται κυμαινόμενο επιτόκιο:

α) τυχόν δείκτες ή επιτόκια αναφοράς που χρησιμοποιούνται από τον πιστωτικό φορέα για τον υπολογισμό του επιτοκίου χορήγησης είναι σαφείς, εύκολα

προσβάσιμοι, αντικειμενικοί και επαληθεύσιμοι από τα συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση πίστωσης και την αρμόδια αρχή και

β) τηρούνται αρχεία των ως άνω δεικτών ή επιτοκίων αναφοράς από τον πιστωτικό φορέα εκτός αν ο πάροχος των δεικτών ή επιτοκίων αναφοράς υπόκειται σε ισοδύναμη υποχρέωση τήρησης αρχείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΚΑΛΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΠΙΣΤΩΣΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Άρθρο 24

(Άρθρο 25 της Οδηγίας)

Πρόωρη αποπληρωμή

1. Ο καταναλωτής έχει δικαίωμα να εκπληρώσει πλήρως ή εν μέρει τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από τη σύμβαση πίστωσης πριν από τη λήξη της. Στην περίπτωση αυτή, ο καταναλωτής δικαιούται μείωση του συνολικού κόστους της πίστωσης η οποία συνίσταται στους τόκους και τις επιβαρύνσεις για το εναπομένον χρονικό διάστημα μέχρι τη λήξη της σύμβασης και για το ποσό που προεξοφλεί.

2. Υπό την προϋπόθεση ότι η άσκηση του δικαιώματος πρόωρης εξόφλησης εκ μέρους του καταναλωτή λαμβάνει χώρα εντός χρονικού διαστήματος για το οποίο έχει συμφωνηθεί σταθερό επιτόκιο χορηγήσεων, ο πιστωτικός φορέας δικαιούται εύλογη και αντικειμενικά αιτιολογημένη αποζημίωση προς αποκατάσταση των ενδεχόμενων εξόδων που υφίσταται και έχουν άμεση σχέση με την πρόωρη εξόφληση και, ιδίως, του κόστους που συνεπάγεται για τον πιστωτικό φορέα η επανατοποθέτηση στην διατραπεζική αγορά κεφαλαίου ίσου προς το ποσό που αποπληρώνεται πρόωρα. Η εν λόγω αποζημίωση δεν δύναται να υπερβαίνει το ποσό των τόκων που θα κατέβαλε ο καταναλωτής για το χρονικό διάστημα μεταξύ της πρόωρης εξόφλησης και της συμφωνηθείσας ημερομηνίας λήξης του σταθερού επιτοκίου.

Η αποζημίωση του πιστωτικού φορέα υπολογίζεται βάσει του μαθηματικού τύπου που περιλαμβάνεται στο Παράρτημα ΙΙΙ.

3. Σε περίπτωση που ο καταναλωτής επιθυμεί να εκπληρώσει τις συμβατικές του υποχρεώσεις πριν από τη λήξη της σύμβασης πίστωσης, ο πιστωτικός φορέας παρέχει σε αυτόν χωρίς καθυστέρηση, μετά την παραλαβή σχετικού αιτήματος, εγγράφως ή επί άλλου σταθερού μέσου, τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες προκειμένου ο καταναλωτής να είναι σε θέση να αξιολογήσει την εν λόγω δυνατότητα. Οι πληροφορίες αυτές προσδιορίζουν τις συνέπειες που θα έχει για τον καταναλωτή η εκπλήρωση των υποχρεώσεών του πριν από τη λήξη της σύμβασης, τουλάχιστον ως προς την προβλεπόμενη γι' αυτόν επιβάρυνση, και αναφέρουν σαφώς τις παραδοχές που χρησιμοποιούνται, οι οποίες θα πρέπει να είναι εύλογες και δεκτικές αιτιολόγησης.

Άρθρο 25
(Άρθρο 26 της Οδηγίας)
Ευέλικτες και αξιόπιστες αγορές

Οι πιστωτικοί φορείς τηρούν αρχεία σχετικά με τα είδη της ακίνητης περιουσίας που γίνονται δεκτά ως εμπράγματα εξασφάλιση, καθώς και τις γενικές πολιτικές που διέπουν την εκ μέρους τους χορήγηση πιστώσεων με εμπράγματα εξασφάλιση.

Άρθρο 26
(Άρθρο 27 της Οδηγίας)
Πληροφορίες για τις αλλαγές του επιτοκίου χορηγήσεων

1. Ο πιστωτικός φορέας ενημερώνει τον καταναλωτή για οποιαδήποτε μεταβολή του επιτοκίου χορηγήσεων, εγγράφως ή επί άλλου σταθερού μέσου, πριν από την έναρξη ισχύος του νέου επιτοκίου, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην ΠΔ/ΤΕ 2501/2002, όπως εκάστοτε ισχύει. Η ενημέρωση περιλαμβάνει τουλάχιστον το ποσό των οφειλόμενων καταβολών μετά την έναρξη ισχύος του νέου επιτοκίου χορηγήσεων και, στις περιπτώσεις που μεταβάλλεται ο αριθμός ή η περιοδικότητα των πληρωμών, λεπτομέρειες σχετικά με τη μεταβολή αυτή.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, τα μέρη δύνανται να συμφωνήσουν στη σύμβαση πίστωσης ότι οι προβλεπόμενες στην παράγραφο 1 πληροφορίες παρέχονται στον καταναλωτή σε περιοδική βάση εφόσον συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η μεταβολή του επιτοκίου χορηγήσεων συνδέεται με αλλαγή του ύψους επιτοκίου αναφοράς,
- β) το νέο επιτόκιο αναφοράς είναι δημόσια διαθέσιμο με κατάλληλα μέσα, και
- γ) οι σχετικές με το νέο επιτόκιο αναφοράς πληροφορίες είναι επίσης διαθέσιμες στις εγκαταστάσεις του πιστωτικού φορέα και γνωστοποιούνται στον καταναλωτή μαζί με το ύψος των νέων περιοδικών καταβολών, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην ΠΔ/ΤΕ 2501/2002 όπως εκάστοτε ισχύει.

3. Σε περίπτωση κατά την οποία οι μεταβολές στο επιτόκιο χορηγήσεων καθορίζονται μέσω δημοπρασίας στις κεφαλαιαγορές και συνεπώς είναι αδύνατον ο πιστωτικός φορέας να πληροφορήσει τον καταναλωτή εκ των προτέρων για οποιαδήποτε μεταβολή πριν αυτή επέλθει, ο πιστωτικός φορέας σε εύλογο χρόνο πριν από τη δημοπρασία γνωστοποιεί εγγράφως ή με άλλο σταθερό μέσο στον καταναλωτή την επικείμενη διαδικασία και παρέχει ενδείξεις για το πώς μπορεί να επηρεαστεί το επιτόκιο χορηγήσεων.

Άρθρο 27
(Άρθρο 28 της Οδηγίας)
Τόκοι υπερημερίας και κατάσχεση

1. Οι πιστωτικοί φορείς επιδεικνύουν εύλογη ανοχή και καταβάλλουν κάθε εύλογη προσπάθεια για την επίτευξη λύσης με άλλα μέσα πριν κινήσουν διαδικασίες κατάσχεσης, σύμφωνα με τον Κώδικα Δεοντολογίας του άρθρου 1 του ν.4224/2013 (Α'288).

2. Σε περίπτωση υπερημερίας του καταναλωτή δεν επιτρέπεται η επιβολή πρόσθετων επιβαρύνσεων πέραν α) του προβλεπόμενου ανώτατου ορίου για το επιτόκιο υπερημερίας, όπως εκάστοτε ισχύει με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος, και β)

της αποκατάστασης των εξόδων που αντικειμενικά ανακύπτουν για τον πιστωτικό φορέα στο πλαίσιο ενεργειών αναγκαστικής εκτέλεσης.

3. Τα συμβαλλόμενα στη σύμβαση πίστωσης μέρη επιτρέπεται να προβλέπουν ρητώς ότι η επιστροφή ή μεταβίβαση της εξασφάλισης αρκεί για την αποπληρωμή της πίστωσης.

4. Σε περίπτωση που μετά τις διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης παραμένει ανεξόφλητο χρέος, ο πιστωτικός φορέας διευκολύνει την αποπληρωμή του, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως την πρώτη ομάδα ευλόγων δαπανών διαβίωσης, όπως αυτές ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 1 του ν. 4224/2013, καθώς και την ύπαρξη τυχόν άλλων περιουσιακών στοιχείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ ΤΩΝ ΜΕΣΙΤΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ

Άρθρο 28

(Άρθρο 29 της Οδηγίας)

Άδεια λειτουργίας μεσιτών πιστώσεων

1. Για την άσκηση μίας ή περισσότερων από τις δραστηριότητες πιστωτικής διαμεσολάβησης των περιπτώσεων α) έως γ) της παραγράφου 5) του άρθρου 3, την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών της παραγράφου 20 του άρθρου 3 από, συνδεδεμένο ή μη, μεσίτη πιστώσεων, εγκατεστημένο στην Ελλάδα, απαιτείται η λήψη άδειας λειτουργίας ως «μεσίτη στεγαστικής πίστης» από την αρμόδια αρχή.

2. Για την παροχή της άδειας λειτουργίας της παραγράφου 1 απαιτείται η πλήρωση κατ' ελάχιστον των ακόλουθων επαγγελματικών απαιτήσεων, επιπλέον των απαιτήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 8:

α) Οι μεσίτες πιστώσεων διαθέτουν ασφάλιση επαγγελματικής αστικής ευθύνης που καλύπτει τα κράτη μέλη ή τις περιοχές όπου προσφέρουν υπηρεσίες ή άλλη ανάλογη εγγύηση έναντι ευθύνης που προκύπτει από επαγγελματική αμέλεια, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον κατ' εξουσιοδότηση Κανονισμό (ΕΕ) αριθ.1125/2014 της Επιτροπής της 19^{ης} Σεπτεμβρίου 2014 (ΕΕ L 305, της 24-10-2014 σ.1)». Σε ό,τι αφορά τους συνδεδεμένους μεσίτες πιστώσεων, η εν λόγω ασφάλιση ή ανάλογη εγγύηση δύναται να παρέχεται από πιστωτικό φορέα για λογαριασμό του οποίου ο μεσίτης πιστώσεων είναι εξουσιοδοτημένος να ενεργεί.

β) Ο μεσίτης πιστώσεων, ή εφ' όσον πρόκειται για νομικό πρόσωπο, τα μέλη του διοικητικού του συμβουλίου, ή και τα φυσικά πρόσωπα που ασκούν ισοδύναμα καθήκοντα διοίκησης, οφείλουν να διαθέτουν τα απαιτούμενα εχέγγυα εντιμότητας, τα οποία κατ' ελάχιστον συνίστανται στο να διαθέτουν λευκό ποινικό μητρώο ή να πληρούν κάθε άλλη ισοδύναμη, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, απαίτηση όσον αφορά σοβαρά ποινικά αδικήματα που συνδέονται με εγκλήματα κατά της περιουσίας ή με άλλα εγκλήματα σχετικά με οικονομικές δραστηριότητες και στο να μην έχουν κηρυχθεί σε πτώχευση κατά το παρελθόν, εκτός εάν έχουν αποκατασταθεί σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

γ) Ο μεσίτης πιστώσεων, ή εφόσον πρόκειται για νομικό πρόσωπο, τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου ή και τα φυσικά πρόσωπα που ασκούν ισοδύναμα καθήκοντα διοίκησης, οφείλουν να διαθέτουν κατάλληλο επίπεδο γνώσεων και επάρκειας όσον αφορά τις συμβάσεις πίστωσης, σύμφωνα με τις απαιτήσεις που ορίζονται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, εκτός εάν με την απόφαση της παραγράφου 8 της αρμόδιας αρχής ορίζεται διαφορετικά.

3. Η αρμόδια αρχή καθορίζει και δημοσιοποιεί τα κριτήρια επαγγελματικών απαιτήσεων που απαιτείται να πληροί το προσωπικό των μεσιτών πιστώσεων ή των πιστωτικών φορέων.

4. Η αρμόδια αρχή τηρεί και ενημερώνει τακτικά μητρώο, στο οποίο εγγράφονται όλοι οι μεσίτες πιστώσεων ως «μεσίτες στεγαστικής πίστης» που έχουν λάβει την προβλεπόμενη από την παράγραφο 1 άδεια λειτουργίας. Επίσης, αναρτά και επικαιροποιεί τακτικά στο διαδικτυακό της τόπο δημόσιο μητρώο μεσιτών πιστώσεων («μεσιτών στεγαστικής πίστης»).

Το ως άνω δημόσιο μητρώο μεσιτών πιστώσεων περιλαμβάνει τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) Τα ονόματα των μελών της διοίκησης που είναι υπεύθυνα για την άσκηση των δραστηριοτήτων πιστωτικής διαμεσολάβησης.

β) Όλα τα φυσικά πρόσωπα που συναλλάσσονται με τους πελάτες στο πλαίσιο άσκησης δραστηριοτήτων πιστωτικής διαμεσολάβησης.

γ) Τα κράτη μέλη στα οποία ο μεσίτης πιστώσεων ασκεί τις δραστηριότητές του σύμφωνα με την αρχή της ελεύθερης εγκατάστασης ή ελεύθερης παροχής υπηρεσιών όπως ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 31.

δ) Τυχόν ιδιότητα του μεσίτη πιστώσεων ως συνδεδεμένου, υπό την έννοια της παρ. 7 του άρθρου 3.

ε) Την επωνυμία του πιστωτικού φορέα για λογαριασμό του οποίου ενεργεί ο συνδεδεμένος μεσίτης πιστώσεων, εφόσον πρόκειται για συνδεδεμένο μεσίτη πιστώσεων της περίπτωσης α) της παραγράφου 7 του άρθρου 3.

5. Μεσίτες πιστώσεων, συμπεριλαμβανομένων των συνδεδεμένων, που λαμβάνουν άδεια λειτουργίας από την αρμόδια αρχή, σύμφωνα με την παράγραφο 1 εφόσον είναι νομικά πρόσωπα και διαθέτουν καταστατική έδρα στην Ελλάδα, υποχρεούνται επίσης να έχουν τα κεντρικά τους γραφεία στην Ελλάδα.

Εφόσον η άδεια λειτουργίας μεσιτών πιστώσεων έχει ληφθεί από φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο λόγω του εταιρικού του τύπου δεν διαθέτει καταστατική έδρα και ασκεί τις κύριες επιχειρηματικές του δραστηριότητες στην Ελλάδα, το εν λόγω πρόσωπο υποχρεούται επίσης να έχει τα κεντρικά του γραφεία στην Ελλάδα.

6. Η αρμόδια για την τήρηση του αρχείου της παραγράφου 4 αρχή δημιουργεί ένα ενιαίο σημείο πληροφόρησης για τη διασφάλιση ταχείας και εύκολης πρόσβασης του κοινού στις πληροφορίες του δημόσιου μητρώου της παραγράφου 4, οι οποίες συγκεντρώνονται ηλεκτρονικά και επικαιροποιούνται τακτικά. Το εν λόγω σημείο πληροφόρησης περιλαμβάνει και τα στοιχεία των αρμόδιων αρχών για την παροχή της άδειας λειτουργίας και την τήρηση αρχείων μεσιτών πιστώσεων κάθε κράτους μέλους.

7. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν ισχύουν για πιστωτικά ιδρύματα στα οποία έχει χορηγηθεί άδεια λειτουργίας σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4261/2014.

8. Με απόφαση της αρμόδιας αρχής ορίζονται οι κατ' ελάχιστον προβλεπόμενες απαιτήσεις γνώσεων και επάρκειας για τα αναφερόμενα στο στοιχείο γ) της παραγράφου 2 πρόσωπα, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια, σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙΙ της Οδηγίας 2014/17/ΕΕ.

Άρθρο 29

(Άρθρο 30 της Οδηγίας)

Μεσίτες πιστώσεων συνδεδεμένοι με έναν μόνο πιστωτικό φορέα

1.Ο συνδεδεμένος μεσίτης πιστώσεων που ορίζεται στην περίπτωση α) της παραγράφου 7) του άρθρου 3 λαμβάνει άδεια λειτουργίας από την αρμόδια αρχή μέσω του πιστωτικού φορέα για λογαριασμό του οποίου ενεργεί αποκλειστικά. .

Σε αυτήν την περίπτωση, ο πιστωτικός φορέας ευθύνεται πλήρως και άνευ όρων για κάθε πράξη ή παράλειψη του συνδεδεμένου μεσίτη πιστώσεων που ενεργεί για λογαριασμό του σε τομείς που διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Ο πιστωτικός φορέας εξασφαλίζει ότι οι συνδεδεμένοι με αυτόν μεσίτες πιστώσεων συμμορφώνονται τουλάχιστον με τις επαγγελματικές απαιτήσεις που προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 28 και παρέχει την απαιτούμενη από την αρμόδια αρχή τεκμηρίωση.

2.Με την επιφύλαξη του άρθρου 33, ο πιστωτικός φορέας παρακολουθεί τις δραστηριότητες των συνδεδεμένων με αυτόν μεσιτών πιστώσεων που ορίζονται στην περίπτωση α) της παραγράφου 7) του άρθρου 3 προκειμένου να εξασφαλίσει ότι εξακολουθούν να συμμορφώνονται με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και, ειδικότερα, με τις απαιτήσεις περί γνώσεων και επάρκειας του συνδεδεμένου μεσίτη πιστώσεων και του προσωπικού του, και παρέχει την απαιτούμενη από την αρμόδια αρχή τεκμηρίωση.

Άρθρο 30

(παράγραφος 7 του άρθρου 29 της Οδηγίας)

Η αρμόδια αρχή παρακολουθεί τον τρόπο εκπλήρωσης σε διαρκή βάση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 28 εκ μέρους των μεσιτών πιστώσεων, χωρίς να θίγονται οι διατάξεις του άρθρου 29.

Άρθρο 31

(Άρθρο 32 της Οδηγίας)

Ελευθερία εγκατάστασης και ελευθερία παροχής υπηρεσιών των μεσιτών πιστώσεων

1. Η άδεια λειτουργίας που χορηγείται σε μεσίτη πιστώσεων από την αρμόδια αρχή του άρθρου 28 παράγραφος 1 ισχύει για ολόκληρη την επικράτεια της Ένωσης χωρίς

να απαιτείται άλλη άδεια από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών υποδοχής για την άσκηση των δραστηριοτήτων και την παροχή των υπηρεσιών που καλύπτονται από την άδεια λειτουργίας, με την προϋπόθεση ότι οι δραστηριότητες που προτίθεται να ασκήσει ο μεσίτης πιστώσεων στα κράτη μέλη υποδοχής καλύπτονται από την άδεια. Ωστόσο απαγορεύεται στους μεσίτες πιστώσεων να παρέχουν τις υπηρεσίες τους σχετικά με συμβάσεις πίστωσης που προσφέρονται σε καταναλωτές από μη πιστωτικά ιδρύματα σε κράτος μέλος στο οποίο δεν επιτρέπεται η λειτουργία τέτοιων μη πιστωτικών ιδρυμάτων.

2. Κάθε μεσίτης πιστώσεων που έχει λάβει άδεια λειτουργίας και ο οποίος προτίθεται να ασκήσει επιχειρηματική δραστηριότητα για πρώτη φορά σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, σύμφωνα με την αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ή όταν ιδρύει υποκατάστημα, γνωστοποιεί την πρόθεσή του αυτή στην αρμόδια αρχή της παραγράφου 1 του άρθρου 28.

Εντός προθεσμίας ενός μηνός από την παραπάνω γνωστοποίηση, η εν λόγω αρμόδια αρχή κοινοποιεί στην/ις αρμόδια/ες αρχή/ές του ή των σχετικών κρατών μελών υποδοχής την πρόθεση του μεσίτη πιστώσεων και ενημερώνει/ουν ταυτόχρονα τον ενδιαφερόμενο μεσίτη πιστώσεων για την κοινοποίηση αυτή. Η αρμόδια αρχή ενημερώνει την/ις αρμόδια/ες αρχή/ές του/ων σχετικού/ών κράτους/ών μέλους/ών υποδοχής σχετικά με τους πιστωτικούς φορείς με τους οποίους είναι συνδεδεμένος ο μεσίτης πιστώσεων και κατά πόσον οι πιστωτικοί φορείς αναλαμβάνουν πλήρως και άνευ όρων την ευθύνη για τις δραστηριότητες του μεσίτη πιστώσεων. Η αρμόδια αρχή, όταν λαμβάνει κοινοποίηση υπό την ιδιότητά της ως αρμόδια αρχή κράτους μέλους υποδοχής, χρησιμοποιεί τις πληροφορίες που έλαβε από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, ώστε να καταχωρίσει τις απαραίτητες πληροφορίες στο μητρώο που τηρεί.

Ο μεσίτης πιστώσεων μπορεί να αρχίσει να ασκεί την επιχειρηματική του δραστηριότητα έναν μήνα μετά την ημερομηνία κατά την οποία ενημερώθηκε από την αρμόδια αρχή για την κοινοποίηση που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο.

3. Πριν ξεκινήσει η επιχειρηματική δραστηριότητα του υποκαταστήματος του μεσίτη πιστώσεων ή εντός δύο μηνών από την παραλαβή της κοινοποίησης που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2), η αρμόδια αρχή υπό την ιδιότητά της ως αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής προετοιμάζεται για την εποπτεία του μεσίτη πιστώσεων σύμφωνα με το άρθρο 33 και, αν είναι απαραίτητο, υποδεικνύει στον μεσίτη πιστώσεων τους όρους σύμφωνα με τους οποίους, σε τομείς που δεν έχουν εναρμονιστεί στο ενωσιακό δίκαιο, οι δραστηριότητες αυτές πρέπει να διεξάγονται στο κράτος μέλος υποδοχής.

4. Η αρμόδια αρχή δύναται να εξειδικεύει περαιτέρω τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, να παρέχει οδηγίες για την εφαρμογή αυτού, ιδίως ως προς τη μορφή, το περιεχόμενο και τη διαδικασία των προβλεπόμενων στο παρόν άρθρο γνωστοποιήσεων.

Άρθρο 32
(Άρθρο 33 της Οδηγίας)
Ανάκληση της άδειας λειτουργίας μεσιτών πιστώσεων

1. Η αρμόδια αρχή δύναται να ανακαλεί την άδεια λειτουργίας που έχει χορηγήσει σε μεσίτη πιστώσεων σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 28 αν ο εν λόγω μεσίτης πιστώσεων

α) παραιτήθηκε ρητώς από την άδεια ή δεν άσκησε κατά τους προηγούμενους έξι μήνες καμία από τις δραστηριότητες για την άσκηση των οποίων θα απαιτείτο η λήψη άδειας σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 28 ,

β) απέκτησε την άδεια λειτουργίας με ψευδείς ή παραπλανητικές δηλώσεις ή με οποιονδήποτε άλλο μη σύννομο τρόπο,

γ) δεν πληροί πλέον τις απαιτήσεις βάσει των οποίων χορηγήθηκε η άδεια λειτουργίας,

δ) υπάγεται σε οιαδήποτε από τις περιπτώσεις ανάκλησης που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία, με την οποία ρυθμίζονται θέματα εκτός του πεδίου εφαρμογής του παρόντος νόμου, ή

ε) έχει υποπέσει σε σοβαρές ή επανειλημμένες παραβάσεις των διατάξεων που αφορούν τη λειτουργία των μεσιτών πιστώσεων, οι οποίες θεσπίζονται βάσει του παρόντος νόμου.

2. Εάν η άδεια λειτουργίας μεσίτη πιστώσεων, σύμφωνα με την παράγραφο. 1 του άρθρου 28, ανακληθεί από την αρμόδια αρχή, η εν λόγω αρχή ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών υποδοχής, όσο το δυνατόν συντομότερα και το αργότερο εντός 14 ημερών, με οιοδήποτε κατάλληλο μέσο.

3. Η αρμόδια αρχή διαγράφει από το μητρώο της παραγράφου 4 του άρθρου 28, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, τους μεσίτες πιστώσεων, των οποίων ανακαλείται η άδεια λειτουργίας.

Άρθρο 33
(Άρθρο 34 της Οδηγίας)
Εποπτεία των μεσιτών πιστώσεων

1. Οι μεσίτες πιστώσεων, που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας από την αρμόδια αρχή, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 28, υπόκεινται στην εποπτεία αυτής, σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

Οι συνδεδεμένοι μεσίτες πιστώσεων υπόκεινται σε άμεση εποπτεία από την αρμόδια αρχή.

Κατ' εξαίρεση, εάν:

(α) ο συνδεδεμένος μεσίτης πιστώσεων δεν παρέχει υπηρεσίες εκτός Ελλάδος και

(β) ο πιστωτικός φορέας για λογαριασμό του οποίου ενεργεί είναι πιστωτικό ίδρυμα, κατά την έννοια της παραγράφου 8 του άρθρου 3, το οποίο έχει λάβει άδεια λειτουργίας στην Ελλάδα, σύμφωνα με το άρθρο 8 του ν. 4261/2014,

τότε ο συνδεδεμένος μεσίτης πιστώσεων υπόκειται σε εποπτεία μέσω του εν λόγω πιστωτικού ιδρύματος (έμμεση εποπτεία).

2. Σε περίπτωση όπου μεσίτης πιστώσεων εγκατεστημένος σε κράτος μέλος της Ε.Ε. παρέχει υπηρεσίες στην Ελλάδα μέσω εγκατάστασης υποκαταστήματος, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 31, η αρμόδια αρχή παρακολουθεί την εφαρμογή και μεριμνά για τη συμμόρφωση εκ μέρους του υποκαταστήματος προς τις απαιτήσεις που ορίζονται στις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 6 και των άρθρων 7

έως 10, 12 έως 16, 19, 21 και 38 καθώς επίσης και στα κατ' εφαρμογή αυτών θεσπιζόμενα μέτρα.

Εάν διαπιστωθεί ότι μεσίτης πιστώσεων εγκατεστημένος σε κράτος μέλος της Ε.Ε., ο οποίος παρέχει στην Ελλάδα υπηρεσίες μέσω υποκαταστήματος παραβιάζει τις αναφερόμενες στο πρώτο ως άνω εδάφιο διατάξεις, η αρμόδια αρχή απαιτεί από τον συγκεκριμένο μεσίτη πιστώσεων να τερματίσει τη παραβίαση των ως άνω διατάξεων. Εάν ο εν λόγω μεσίτης πιστώσεων δεν προβεί στις αιτούμενες ενέργειες, η αρμόδια αρχή προβαίνει σε όλες τις απαιτούμενες ενέργειες για να εξασφαλίσει ότι ο εν λόγω μεσίτης πιστώσεων θα τερματίσει την παραβίαση των ως άνω μέτρων. Το είδος των ενεργειών αυτών γνωστοποιείται στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής. Εάν, παρά τις ενέργειες στις οποίες προέβη η αρμόδια αρχή, ο μεσίτης πιστώσεων συνεχίζει να παραβιάζει τις αναφερόμενες στο πρώτο ως άνω εδάφιο διατάξεις, η αρμόδια αρχή δύναται, αφού ενημερώσει την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για να εμποδίσει τη συνέχιση της παραβίασης των ως άνω διατάξεων ή να επιβάλει τις σχετικές κυρώσεις και, εφόσον είναι απαραίτητο, να εμποδίσει το μεσίτη πιστώσεων να διεξαγάγει νέες συναλλαγές στην Ελλάδα. Η αρμόδια αρχή ενημερώνει αμελλητί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις εν λόγω ενέργειες.

Σε περίπτωση που αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους της Ε.Ε. προβεί σε αντίστοιχες με τις ως άνω ενέργειες αναφορικά με υποκατάστημα μεσίτη πιστώσεων, ο οποίος έχει λάβει άδεια λειτουργίας σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 28 και παρέχει υπηρεσίες στο εν λόγω κράτος-μέλος μέσω εγκατάστασης υποκαταστήματος, και η αρμόδια αρχή διαφωνεί με τις ενέργειες αυτές, τότε η τελευταία δύναται να παραπέμψει το ζήτημα στην ΕΑΤ και να ζητήσει τη συνδρομή της σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

3. Η αρμόδια αρχή δύναται να εξετάζει τις ρυθμίσεις λειτουργίας του υποκαταστήματος και να απαιτεί όποιες αλλαγές είναι απολύτως απαραίτητες για την εκτέλεση των καθηκόντων της δυνάμει της παραγράφου 2, καθώς και να εξουσιοδοτεί την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής να επιβάλλει την τήρηση των υποχρεώσεων των παραγράφων 2, 3 και 4 του άρθρου 6 και των κατ' εφαρμογή αυτών θεσπιζόμενων μέτρων όσον αφορά τις υπηρεσίες που παρέχει το υποκατάστημα.

4. Εάν η αρμόδια αρχή μπορεί να τεκμηριώσει ότι ένας μεσίτης πιστώσεων που ασκεί δραστηριότητες στην Ελλάδα υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών παραβιάζει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τα διατάξεις του παρόντος νόμου ή ότι ένας μεσίτης πιστώσεων που έχει υποκατάστημα στην Ελλάδα παραβιάζει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις διατάξεις του παρόντος νόμου πέραν όσων ορίζονται στην παράγραφο 2, ενημερώνει σχετικά την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής προκειμένου η τελευταία να προβεί στις κατάλληλες ενέργειες.

Εάν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής δεν προβεί σε οποιαδήποτε ενέργεια εντός ενός μηνός από την προαναφερθείσα ενημέρωση ή εάν, παρά τις ενέργειες στις οποίες προέβη η τελευταία, ένας μεσίτης πιστώσεων εξακολουθεί να ενεργεί με τρόπο σαφώς επιζήμιος για τα συμφέροντα των καταναλωτών της Ελλάδας ή για την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς:

α) Η αρμόδια αρχή, αφού ενημερώσει την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, προβαίνει σε όλες τις κατάλληλες ενέργειες που είναι αναγκαίες προκειμένου να προστατεύσει τους καταναλωτές και να διασφαλίσει την εύρυθμη λειτουργία των αγορών, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας να εμποδίζει τον μεσίτη πιστώσεων που παρανομεί να προβεί σε νέες συναλλαγές στην Ελλάδα και ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την ΕΑΤ για τις ενέργειες αυτές αμελλητί.

β) Η αρμόδια αρχή δύναται να παραπέμψει το θέμα στην ΕΑΤ και να ζητήσει τη συνδρομή της, σύμφωνα με το άρθρο 19 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

5. Στην περίπτωση εγκατάστασης στην Ελλάδα, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 31, υποκατάστατος μεσίτη πιστώσεων που έχει λάβει άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής δύναται, στο πλαίσιο άσκησης των κατά τον παρόντα νόμο καθηκόντων της και αφού ενημερώσει την αρμόδια αρχή, να προβαίνει σε επιτόπιους ελέγχους στο ως άνω υποκατάστημα.

6. Η κατανομή των καθηκόντων μεταξύ των κρατών μελών που ορίζεται στο παρόν άρθρο δεν θίγει τις αρμοδιότητες των κρατών μελών σε τομείς που δεν καλύπτονται από τον παρόντα νόμο σύμφωνα με τις υποχρεώσεις τους δυνάμει του δικαίου της Ένωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΒ

ΑΔΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΜΗ ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

Άρθρο 34

(Άρθρο 35 της Οδηγίας)

Άδεια λειτουργίας και εποπτεία μη πιστωτικών ιδρυμάτων

Η άσκηση στην Ελλάδα δραστηριότητας πιστωτικού φορέα, όπως ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 3, ο οποίος δεν αποτελεί πιστωτικό ίδρυμα, υπόκειται στις διατάξεις του ν. 4261/2014 και, ιδίως, στις διατάξεις των άρθρων 9, 41 και 43.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΓ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΑΡΧΩΝ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Άρθρο 35

(Άρθρο 36 της Οδηγίας)

Υποχρέωση συνεργασίας

1. Οι αρμόδιες αρχές όπως ορίζονται στο άρθρο 4 συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών, που έχουν οριστεί αρμόδιες σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις με τις οποίες ενσωματώνεται στο εθνικό τους δίκαιο το άρθρο 5 της Οδηγίας 2014/17/ΕΕ, όποτε αυτό είναι αναγκαίο για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους στο πλαίσιο του παρόντος νόμου.

Οι αρμόδιες αρχές συνδράμουν τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών, ως ανωτέρω, ιδίως με την ανταλλαγή πληροφοριών και τη συνεργασία στο πλαίσιο διενέργειας ελέγχων ή άσκησης εποπτικών καθηκόντων.

Για τη διευκόλυνση και την επίσπευση της συνεργασίας, ιδίως σε ότι αφορά την ανταλλαγή πληροφοριών, ορίζεται η Τράπεζα της Ελλάδος ως σημείο επαφής για τους σκοπούς του παρόντος νόμου αποδεχόμενη μεταξύ άλλων τυχόν αιτήματα ανταλλαγής πληροφοριών ή συνεργασίας βάσει της παρούσας παραγράφου.

2. Για τους σκοπούς της εφαρμογής της παραγράφου 1, οι αρμόδιες αρχές του άρθρου 4 συνάπτουν μνημόνιο συνεργασίας, το οποίο αναρτάται στους οικείους διαδικτυακούς τόπους και επικαιροποιείται σε τακτική βάση.

3. Η Τράπεζα της Ελλάδος ανταλλάσσει με τις αντίστοιχες αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών, οι οποίες έχουν οριστεί αντιστοίχως ως σημείο επαφής χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εκπλήρωση των καθηκόντων των αρμόδιων αρχών που έχουν οριστεί αρμόδιες στα άλλα κράτη μέλη σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις με τις οποίες έχουν ενσωματώσει το άρθρο 5 της Οδηγίας 2014/17/ΕΕ.

Κατά την ανταλλαγή της ως άνω πληροφόρησης, οι αρμόδιες αρχές δύναται να ορίζουν ότι οι εν λόγω πληροφορίες δεν πρέπει να αποκαλυφθούν χωρίς τη ρητή συναίνεσή τους. Στην περίπτωση αυτή οι πληροφορίες αποτελούν αντικείμενο ανταλλαγής μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους έχει δοθεί η σχετική συναίνεση.

Η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται να διαβιβάζει τις ληφθείσες πληροφορίες στις λοιπές αρμόδιες, σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, αρχές στην Ελλάδα ή σε άλλα κράτη μέλη. Η διαβίβαση των εν λόγω πληροφοριών σε άλλους φορείς ή φυσικά ή νομικά πρόσωπα προϋποθέτει τη ρητή συναίνεση των αρμόδιων αρχών που τις κοινοποίησαν και λαμβάνει χώρα μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους έχει δοθεί η σχετική συναίνεση πλην δεόντως αιτιολογημένων περιστάσεων. Στην περίπτωση αυτή η Τράπεζα της Ελλάδος ενημερώνει αμέσως την αρμόδια αρχή, η οποία παρείχε τις πληροφορίες.

4. Μία εκ των αρμοδίων αρχών μπορεί κατόπιν αιτήματος συνεργασίας στο πλαίσιο διενέργειας ελέγχου να αρνηθεί την παροχή συνεργασίας για δραστηριότητα έρευνας ή εποπτείας κατόπιν σχετικού αιτήματος ή την ανταλλαγή πληροφοριών, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3 εφόσον:

- α) ο σχετικός έλεγχος, επιτόπιος ή μη, ή η μη άσκηση συγκεκριμένου εποπτικού καθήκοντος ή η ανταλλαγή πληροφοριών ενδέχεται να προσβάλλει την εθνική κυριαρχία, την ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη ή
- β) έχει ήδη κινηθεί δικαστική διαδικασία ενώπιον των ελληνικών δικαστηρίων για τα ίδια πραγματικά περιστατικά και κατά των ιδίων προσώπων ή έχει ήδη εκδοθεί σχετική τελεσίδικη απόφαση για τις ίδιες πράξεις.

Στην περίπτωση τέτοιας άρνησης, η αρμόδια αρχή, μέσω της Τράπεζας της Ελλάδος, ενημερώνει σχετικά την αρμόδια αρχή που υπέβαλε το αίτημα και της παρέχει όσο το δυνατόν λεπτομερέστερες πληροφορίες.

Άρθρο 36

(Άρθρο 37 της Οδηγίας)

Επίλυση διαφορών μεταξύ αρμόδιων αρχών διαφορετικών κρατών μελών

Σε περίπτωση που απορρίφθηκε αίτημα για συνεργασία, ιδίως όσον αφορά την ανταλλαγή πληροφοριών, ή δεν υπήρξε σχετική αντίδραση σε εύλογο χρονικό διάστημα, η Τράπεζα της Ελλάδος ή αρμόδια αρχή μέσω της Τράπεζας της Ελλάδος, δύναται να παραπέμψει το ζήτημα στην EAT και να ζητεί τη συνδρομή της σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010. Σε αυτές τις περιπτώσεις, κάθε δεσμευτική απόφαση που λαμβάνει η EAT σύμφωνα με αυτό το άρθρο είναι δεσμευτική για την αρμόδια αρχή ανεξαρτήτως του εάν είναι ή όχι μέλος της EAT.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 37 (Άρθρο 38 της Οδηγίας) Κυρώσεις

1. Οι οριζόμενες στο άρθρο 4 αρμόδιες αρχές δύνανται να επιβάλλουν κυρώσεις, εντός του πλαισίου των αρμοδιοτήτων τους, εφόσον διαπιστώνουν παραβίαση των διατάξεων του παρόντος νόμου.

2. (α) Με την επιφύλαξη ειδικότερων διατάξεων, σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων των άρθρων 9 και 10 εφαρμόζεται το άρθρο 13^α «Κυρώσεις» του ν. 2251/94. Σε περίπτωση δε παράβασης των διατάξεων του άρθρου 38 εφαρμόζεται το άρθρο 19 της ΚΥΑ 70330οικ/30-6-2015(ΦΕΚ 1421/Β/9-7-2015).

(β) Η Τράπεζα της Ελλάδος, στο πλαίσιο άσκησης των αρμοδιοτήτων της σύμφωνα με το άρθρο 4, και σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος νόμου και των κατ' εφαρμογή αυτών θεσπιζόμενων κανονιστικών διατάξεων, δύναται να λαμβάνει τα αναγκαία για την εξασφάλιση της εφαρμογής αυτών μέτρα ή και να επιβάλλει κυρώσεις, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στις διατάξεις του Καταστατικού αυτής καθώς και στις διατάξεις του Ν. 4261/2014.

3. Η δημοσιοποίηση διοικητικών κυρώσεων που επιβάλλονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 διέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 60 του ν. 4261/2014.

Άρθρο 38 (Άρθρο 39 της Οδηγίας)

Μηχανισμοί επίλυσης διαφορών

Για την εξωδικαστική επίλυση διαφορών, οι οποίες ανακύπτουν μεταξύ καταναλωτών και πιστωτικών φορέων, μεσιτών πιστώσεων και αφορούν στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις που καθορίζονται με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, εφαρμόζονται οι διατάξεις της ΚΥΑ 70330οικ/30.6.2015 (ΦΕΚ 1421/Β/9.7.2015).

Οι πιστωτικοί φορείς, οι μεσίτες πιστώσεων οφείλουν να συνεργάζονται με τους φορείς εναλλακτικής επίλυσης διαφορών (ΕΕΔ) που είναι αναγνωρισμένοι και καταχωρημένοι στο ειδικό μητρώο σύμφωνα με το άρθρο 18 της ΚΥΑ 70330οικ/30.6.2015 και καλύπτουν διαφορές στον τομέα των χρηματοπιστωτικών (τραπεζικών, επενδυτικών και ασφαλιστικών) προϊόντων και υπηρεσιών.

Ειδικότερα για τις περιπτώσεις διασυνοριακών διαφορών που αφορούν συμβάσεις πίστωσης, ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 15 «Συνεργασία και ανταλλαγές εμπειριών μεταξύ των φορέων ΕΕΔ» της ΚΥΑ 70330οικ/30.6.2015.

Άρθρο 39
(Άρθρο 41 της Οδηγίας)

1. Παραίτηση του καταναλωτή από δικαιώματα που του αναγνωρίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου δεν επιτρέπεται.

2. Η διατύπωση των συμβάσεων πίστωσης είτε κατά τρόπο αντίθετο με τις διατάξεις του παρόντος νόμου είτε κατά τρόπο σύμφωνα με τον οποίο οι καταναλωτές οδηγούνται σε απώλεια ή καταστρατήγηση της προστασίας που παρέχεται από τον παρόντα νόμο απαγορεύεται.

Άρθρο 40
(Άρθρο 43 της Οδηγίας)
Μεταβατικές διατάξεις

1. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου δεν εφαρμόζονται σε συμβάσεις πίστωσης που ισχύουν πριν από τις 21 Μαρτίου 2016.

2. Οι μεσίτες πιστώσεων που ασκούν ήδη δραστηριότητες πιστωτικής διαμεσολάβησης που καθορίζονται στην παράγραφο 5 του άρθρου 3 πριν από τις 21 Μαρτίου 2016 και οι οποίοι δεν έχουν ακόμη λάβει άδεια λειτουργίας σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στον παρόντα νόμο μπορούν να συνεχίσουν να ασκούν αυτές τις δραστηριότητες σύμφωνα με τις ισχύουσες μέχρι την έκδοση του παρόντος νόμου διατάξεις έως τις 21 Μαρτίου 2017. Όταν ένας μεσίτης πιστώσεων βασίζεται στην ανωτέρω παρέκκλιση μπορεί να ασκεί τις δραστηριότητές του μόνον εντός της Ελλάδος εκτός εάν πληροί τις αναγκαίες νόμιμες απαιτήσεις του κράτους μέλους υποδοχής.

3. Οι πιστωτικοί φορείς και οι μεσίτες πιστώσεων που ασκούν δραστηριότητες που ρυθμίζονται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου πριν από τις 20 Μαρτίου 2014 συμμορφώνονται με τις διατάξεις του άρθρου 8 έως τις 21 Μαρτίου 2017.

Άρθρο 41
(Άρθρο 46 της Οδηγίας)

Τροποποίηση της ΚΥΑ Ζ1-699/2010 (ΦΕΚ 917/Β/10)

1. Στο άρθρο 2 της ΚΥΑ Ζ1-699/2010 (ΦΕΚ 917/Β/10), όπως ισχύει παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«2α. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 στοιχείο γ), οι διατάξεις της παρούσας απόφασης εφαρμόζονται σε μη εξασφαλισμένες συμβάσεις πίστωσης, σκοπός των οποίων είναι η ανακαίνιση ακινήτου που προορίζεται για κατοικία, και οι οποίες συνεπάγονται συνολικό ποσό πίστωσης ανώτερο των 75 000 EUR.»

2. Η φράση «μεσίτης πιστώσεων», όπου αυτή αναφέρεται στην ΚΥΑ Ζ1-699/2010, αντικαθίσταται με την φράση «μεσίτης καταναλωτικής πίστης».

Άρθρο 42
(Άρθρο 42 της Οδηγίας)
Έναρξη ισχύος

1. Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος νόμου αρχίζει από 21 Μαρτίου 2016, εκτός αν άλλως ορίζεται στις επιμέρους διατάξεις του.